

AVOGACÍA COMPOSTELÁ



Gerardo
Fernández
Albor

“Son, máis que un santiagués,
un compostelán universal”

Novas Avogacía:

- O 98% dos avogados cosidera moi importante o uso das novas tecnoloxías

Entrevistas:

- Antonio Roma Valdés
- Xesús Precado Lafuente

Colaboracións:

- Notas sobre o Real Decreto Lexislativo 2/2008, do 20 de xuño, que aproba o texto refundido da Lei do Solo: unha nova oportunidade perdida

Opinan de Nós:

- Amelia González Brandariz
- Nacho Mirás
- Toñi Vicente
- Ulpiano Villanueva

A lingua galega na praxe xurídica

Xosé Ramón Barreiro Fernández

Presidente da Real Academia Galega





Eugenio Gay. Ex-presidente do Consello da Avogacía Española. Maxistrado do Tribunal Constitucional. Acto de ofrenda ao Apóstolo, Peregrinación Toga 1993.



Carlos G. Cumplido, Ramón Quintela, Antonio Ruiz e Sra., César Rúa e Sra., Carmen Piti, Fidel del Río Pardo e Javier Míguez. Peregrinación Toga 1999

RETRATOS NA LEMBRANZA

Historia do Colexio de Avogados en imaxes



Alejandro Otero. Entrega da Medalla de Ouro polos seus 40 anos de exercicio profesional



Pedro Pensado. Entrega da Medalla de Ouro polos seus 40 anos de exercicio profesional



Ramón Cruces. Entrega da Medalla de Ouro polos seus 40 anos de exercicio profesional



Benigno Amor. Acto colexial a principios dos anos 70

Avogacía Compostelá

Dirección



Evaristo
Nogueira
Pol

Secretaría técnica

Tfno.: 981 581 713
st.gerente@icasantiago.org



Manuel
Arza
Galán

Asesoramento lingüístico



Martín
Ramos
Insua

Edita:

Ilustre Colexio de Avogados
de Santiago de Compostela
R/ Eduardo Pondal, 4 – baixo
15702 Santiago de Compostela

Teléfono: 981 581 713 / Fax: 981 581 132

Correo-e: icas@icasantiago.org
Páxina web: www.icasantiago.org

Deseño e maquetación

Editorial Compostela, S.A.

Depósito Legal: C-3778-2007

O Ilustre Colexio de Avogados de
Santiago de Compostela non se fai
responsable das opinións expresadas
polos seus colaboradores.

Consello de redacción



Timoteo
Gutiérrez
Valerio



M.ª Luisa
Pasín
Mato



Patricia
López
Arnoso



Javier
Sánchez-
Agustino



Noemí
Peteiro
Pereda



Xosé A.
Barreiro
Pereira



Paulo
López
Porto



José R.
Oulego
Erroz



M.ª del Mar
Vivero
Vizoso



Daniel
Neira
Barral



Javier
Constenla
Vega

El Derecho Internet

Bla, bla, bla...

Mucho más que palabras, compruébelo

Podríamos enumerar en esta página todas las razones por las que El Derecho Internet es la obra de uso más extendido en el ámbito de la Administración de Justicia. Pero usted no necesita palabras, necesita pruebas. **Pruébelo y se convencerá.**

El Derecho, innovando juntos

ELDERECHO EDITORES

SOLICITE UNA DEMOSTRACIÓN

www.elderecho.com
902 44 33 55



Evaristo Nogueira Pol
Decano do Ilustre Colexio de Avogados de Santiago

Estimados compañeiros/as:

A revista colexial, correspondente ao outono, consta das seccións acostumadas, entre as que debemos destacar as interesantes entrevistas ao fiscal desta cidade, Antonio Roma, fiel colaborador deste colexio, así como as realizadas a dúas persoas cunha importante relevancia non só na nosa cidade, senón en

toda Galicia, como son Jesús Precado Lafuente e o ex-presidente da Xunta, Gerardo Fernández Albor. A todos eles o agradecemento dende o consello de redacción da revista pola súa estimable colaboración.

Para este colexio de avogados son moi gratificantes as palabras vertidas no artigo de Xosé Ramón Barreiro Fernández, o que nos anima a traballar no propio sentido do seu contido.

Na propia actualidade colexial, cómpre destacar o denso e importante programa de cursos, que comezaron en setembro e que terán continuidade ata final de ano, e que tratarán temas como a mediación familiar, o tratamento da audiencia previa, a compravenda e permuta, así como a deontoloxía profesional. Mención á parte merece o programa sobre violencia de xénero xa que, como manifestamos en varias circulares, derivado da lexislación vixente, a partir de xaneiro de 2008 confeccionarase unha lista de garda propia, e igualmente por normativa legal os compañeiros integrantes desta terán que ter acreditado o curso formativo.

Comezan tamén neste trimestre os cursos de inglés, completamente gratuítos, uns encamiñados aos colexiados e outros para os nosos fillos, repetindo a experiencia positiva do ano pasado.

Noutra orde de cousas, como xa vos comunicamos no seu momento, o Colexio de Avogados de Santiago amosou a súa desconformidade co nomeamento da figura do administrador-avogado no concurso de Martinsa-Fadesa, ao entender que ese cargo tiña que recaer nun compañeiro inscrito na lista deste colexio, ou nas dos colexios da Coruña e Ferrol.

Na páxina do colexio encontraredes unha nova base de datos, gratuítas, chamada *mitinglegal*. Terémola a proba ata final de ano e se os vosos comentarios son positivos, procederemos á súa contratación definitiva.

Agardo que tamén a principios de ano teñamos en vigor o novo baremo de honorarios, despois dun arduo traballo desinteresado dos nosos compañeiros que conforman a comisión de honorarios, presidida por Luisa Pasín deputada 3ª da Xunta de Goberno. Por último, cómpre sinalar tamén que se está procedendo á negociación do novo baremo de compensación económica da quenda de oficio, e do seu desenvolvemento irémvosvos informando.

Un saúdo. **O Decano**



Novidades lexislativas

Lei 9/2008, do 28 de xullo, galega de medidas tributarias en relación co imposto sobre sucesións e doazóns.

- Orde do 27 de agosto de 2008 modelos D650, 650 e 651 do *imposto sobre sucesións e doazóns*.
- *Lei 8/2008, de 10 de xullo, de saúde de Galicia.*
- *Real decreto 1318/2008, do 24 de xullo, polo que se modifica o Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto 2486/1998, do 20 de novembro.*
- *Real decreto 861/2008, do 23 de maio, polo que se modifica o Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas en materia de pagamentos a conta sobre os rendementos do traballo e de actividades económicas (BOE núm. 126 do 24-05-2008)*
- Orde da Consellería de Presidencia, do 19 de maio de 2008, pola que se desenvolve o Decreto 146/1997, do 22 de maio, polo que se aproba o Regulamento de asistencia xurídica gratuíta da Comunidade Autónoma de Galicia (DOG núm. 102 do 20-05-2008)
- Resolución, do 23 de abril de 2008, da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, pola que se dá cumprimento ao previsto no apartado 5 da disposición transitoria segunda do Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto 2486/1998, do 20 de novembro, en relación coas táboas de mortandade, supervivencia, invalidez e mobilidade que deben utilizar polas entidades aseguradoras.
- Resolución, do 2 de abril de 2008, da Secretaría Xeral Técnica, relativa ao Convenio que suprime a esixencia de legalización dos documentos públicos estranxeiros, feito na Haia o 5 de outubro de 1961. (BOE núm. 229, do 25-09-1978)



NOTICIAS *breves* DE INTERESE

Os rexistradores e os avogados estrean o rexistro mercantil dixital

O Consello Xeral da Avogacía e o Colexio de Rexistradores anunciaron a posta en marcha da 'RedAbogacía' que permite a ambos os dous grupos profesionais o acceso de forma electrónica a todos os rexistros mercantís actualmente operativos, segundo informaron ambos os dous organismos nun comunicado.

Esta nova ferramenta, dispoñible a través da web

'www.redabogacia.com', materializa o convenio asinado entre ambas as dúas asociacións profesionais o pasado 31 de xaneiro de 2008 co obxectivo de axilizar as comunicacións entre elas.

Os avogados e o persoal administrativo dos colexios poderá a partir de agora presentar co seu certificado dixital ACA os libros e as contas de sociedades mercantís de forma segura, autenticada e sen custos de acceso.

Na actualidade, a avogacía institucional continúa traballando para habilitar o acceso a servizos de solicitude de publicidade formal do Rexistro Mercantil, da Propiedade e dos Bens Mobles.

Ata a data, este trámite podíase realizar unicamente con certificado dixital de rexistradores, que para os avogados entrañaba un custo próximo aos 60 euros.

A partir de agora, a presentación de contas facturárase aos avogados de forma directa por parte do Colexio de Rexistradores cunhas tarifas de 2 euros por envío cando se trate dunha cantidade de entre 1 e 50, 1,8 euros entre os 51 e 500 envíos e 1 euro a partir dos 501 envíos e sucesivos.

Medran os resultados da Mutualidade e os beneficios dos mutualistas no ano 2007

O volume de negocio da Mutualidade da Avogacía, fundada polos colexios de avogados de toda España no ano 1948, aumentou un 10,15% no ano 2007, respecto ao anterior, ata os 168 millóns de euros, co que o total de aforro xestionado medrou un 10,72% ata os 2208 millóns.

O balance da Mutualidade acadou os 2253 millóns de euros en volume de activos, cun aumento respecto ao ano anterior do 9,36%, 223 millóns máis.

A Mutualidade conta con 135.000 mutualistas, 10.000 dos cales son mutualistas pasivos, que perciben prestacións.

Durante o ano 2007 13.866 mutualistas melloraron as súas coberturas na Mutualidade: 7095 mutualistas aumentaron as súas achegas periódicas ao Plan universal co fin de mellorar as súas coberturas; 4335 mutualistas fixeron achegas extraordinarias e 1762 comezaron o pagamento de cotas, pasando da situación de mutualista en suspenso á de mutualista pleno. Contratáronse ademais 3582 novos seguros, un 70% máis que o ano anterior.

O 98% dos avogados considera moi importante o uso das novas tecnoloxías

Segundo os datos extraídos do Terceiro Barómetro da Avogacía elaborado polo Consello Xeral da Avogacía Española (CXAE), o 98% dos avogados considera moi importante o uso das novas tecnoloxías. Así, RedAbogacía, a Infraestrutura Tecnolóxica do CXAE, obtivo o perfil sociolóxico do avogado dixital que, tal e como se extrae deste barómetro, se caracteriza polo uso habitual do correo electrónico, a telefonía móbil e Internet con conexión de banda ampla. Deste modo, a enquisa demostra a adaptación dos letrados aos avances realizados no desenvolvemento e uso das novas tecnoloxías na profesión. Así, o 76% dos colexiados cre que o seu colexio profesional dedicou os recursos suficientes á súa modernización. Malia todo, o 97% dos profesionais entrevistados considera necesario que a avogacía siga investindo en novos servizos baseados nas últimas tecnoloxías.

Neste sentido, os letrados valoran cun elevado 7 sobre 10 a súa satisfacción cos servizos ofrecidos por RedAbogacía e o 94% recoñece o traballo de IT-CXAE, a sociedade tecnolóxica do Consello Xeral da Avogacía, como de moi positivo para a profesión. Na mesma liña, os letrados entrevistados aseguran nun 81% que a plataforma de servizos electrónicos RedAbogacía é de utilidade inmediata para todos ou a maioría dos avogados. Por outro lado, malia que os profesionais teñen que adaptarse aos novos hábitos de traballo que trae consigo a dixitalización da información e a sinatura electrónica, as cifras obtidas na enquisa non apuntan diferenzas de relevancia estatística entre os veteranos e os máis novos da profesión, aínda que si existe un lixeiro descenso no uso das novas tecnoloxías entre os profesionais con máis de vinte anos de exercicio.

Dime como traballas e direiche se es tecnolóxico

O perfil do avogado tradicional mudou. O profesional actual amósase como un usuario habitual das novas tecnoloxías que, no 95% dos casos, utiliza Internet de banda ampla no seu traballo diario.

Por outro lado, un 46% de letrados españois comeza a empregar aplicacións de xestión de despachos mentres que estes profesionais si se mostran máis confiados na utilización de bases de datos de xurisprudencia e lexislación en formato en liña, que manexan un 82%.

A súa Maxestade o Rei recibe o pleno do Consello Xeral da Avogacía Española

O Pleno do Consello Xeral da Avogacía Española (CXAE), encabezado polo seu presidente, Carlos Carnicer foi recibido o pasado 20 de febreiro no Pazo da Zarzuela polo rei. Don Juan Carlos interesouse pola situación dos problemas que na actualidade atinxen á profesión. Nun ambiente distendido, o monarca amosou o seu apoio á avogacía asegurando que sente moi próximo a este colectivo.

O presidente do CXAE, en representación dos 83 colexios de avogados de España e de case 160.000 colexiados, destacou na súa intervención ante o rei o orgullo que supón para a avogacía española, única profesión colexiada que aparece citada na Constitución, ter prestado ao longo da historia e seguir prestando na actualidade un servizo esencial á sociedade. Carlos Carnicer tamén destacou que unha proba do prestixio e respecto que se ten cara á nosa profesión é o feito de que, actualmente

avogados españois presidan – ou vaian facelo en breve – as cinco máis importantes organizacións internacionais da avogacía.

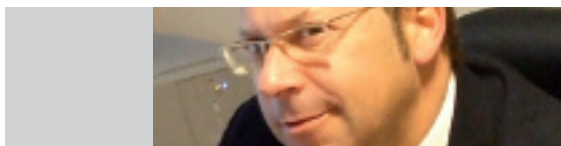
O presidente do Consello da Avogacía fíxolle entrega ao rei da primeira toga elaborada por internas do Centro Penitenciario de Alcalá 1, iniciativa que foi posible grazas ao convenio asinado polo CXAE con Institucións Penitenciarias e que debe contribuír a unha mellor reinserción na sociedade das persoas privadas de liberdade. Os decanos dos 83 colexios de avogados de España subliñaron o trato afable do rei Juan Carlos, ao que expuxeron os principais retos que afronta a avogacía española e o traballo que dende as entidades colexiais se realiza na defensa dos dereitos humanos diariamente. Don Juan Carlos valorou o labor social do CXAE e animou a avogacía a seguir traballando no seu labor na defensa e tutela dos dereitos de todos os cidadáns.

Os españois aproban a xustiza gratuíta

A Xustiza Gratuíta funciona razoablemente ben en España. De feito, os usuarios da quenda de oficio cualifican cun 6,5 este servizo e dous de cada tres non atopan problemas ou deficiencias de importancia no seu funcionamento, segundo datos dunha enquisa de Metroscopia para o **II Informe do Observatorio da Xustiza Gratuíta CXAE-LA LEY**. A enquisa realizouse 'a pé de xulgado' entre usuarios da xustiza civil, penal, familia, contencioso-administrativo, violencia de xénero e estranxeiría.

O Observatorio da Xustiza Gratuíta CXAE-LA LEY está dedicado á reflexión sobre os problemas e á análise dos indicadores para a mellora do servizo prestado pola avogacía á sociedade. Anualmente fai público o seu informe no que se inclúen datos económicos do gasto neste servizo por xurisdicións, autonomía, etcétera, e outras análises. A parte máis importante constitúena as recomendacións e suxestións de cambio ou mellora elaboradas por un comité de expertos independente, no que están integrados representantes da Administración, das diversas profesións xurídicas e dos sectores sociais afectados. Estas recomendacións elévanse ao Ministerio de Xustiza, consellarías de xustiza das distintas comunidades autónomas e demais institucións implicadas. A edición do informe, estará dispoñible ademais nos seguintes webs: , e e.

Segundo os datos do Informe, o sistema de Asistencia Xurídica Gratuíta en España xestionou 629.405 expedientes na quenda de oficio, un 7,8% da carga do sistema xudicial. Canto ao acceso ao dereito de Xustiza Gratuíta, este non presenta demasiados problemas para os cidadáns, xa que segundo un 78% dos enquisados, ver recoñecido este beneficio resultou doado, fronte a un 7% que atopou dificultades para facelo. Respecto á figura do avogado de oficio, é importante sinalar que nun 80% dos casos os usuarios afirman que a atención do seu letrado foi boa ou moi boa, fronte a un 10% que considera foi regular, e un 10% mala. Para un 72%, ademais, o avogado estudou suficientemente o seu caso, mentres que un 17% estima que non o fixo e un 11% que non sabe non contesta.



Antonio Roma Valdés

Fiscal do Tribunal Superior de Xustiza de Galicia

Cando e por que decidiches facerte fiscal?

Pois foi o último día de carreira. Cando un está facendo a carreira ten un abano moi grande de posibilidades, e decidín decantarme pola oposición á carreira xudicial e fiscal, tanto porque a miña vocación era pública como porque me pareceu a carreira máis acorde coa miña forma de ser e coa miña natureza.

Por que decidiches decantarte pola carreira fiscal e non pola carreira xudicial?

Cando decidín preparar as oposicións eran mixtas. Prepareina de cara a ser xuíz, aínda que despois, unha vez que aprobei as oposicións para fiscal, dixeran que ata aquí chegamos e quedei como fiscal, ata hoxe, que estou encantado da vida.

Que dirías que é o mellor e o peor da carreira fiscal?

O mellor é a satisfacción de conseguir a xustiza, sobre todo, pola satisfacción que supón traballar en casos que afectan a persoas concretas absolutamente desafiuzadas pola sociedade e que logran alcanzar pequenas doses de xustiza. Outro aspecto positivo é que os fiscais somos activos na protección dos dereitos e da sociedade no seu conxunto, un aspecto que diferencia a carreira fiscal con respecto á carreira xudicial e a xunta moito coa avogacía. Un fiscal ten que ser activo. A outra nota que resaltaría é a satisfacción do deber cumprido e de procurar que se faga xustiza, esta imparcialidade únenos á carreira xudicial. Por iso, esta condición intermedia é a nota máis positiva da carreira fiscal. Tamén me parece unha nota positiva a posibilidade de especializarte na protección de dos intereses xerais en materias concretas, no meu caso teño a inmensa sorte de dedicarme ao que máis me gusta: á cooperación internacional, á defensa do patrimonio artístico e ao urbanismo.

O peor da carreira fiscal, son os medios, que as máis das veces non son os que a nós nos gustarían, pero pouco a pouco vanse facendo moitas cousas.

Na súa opinión, ¿como son as relacións entre os fiscais e os avogados?

Houbo un tempo, sobre todo cando estás a empezar, en

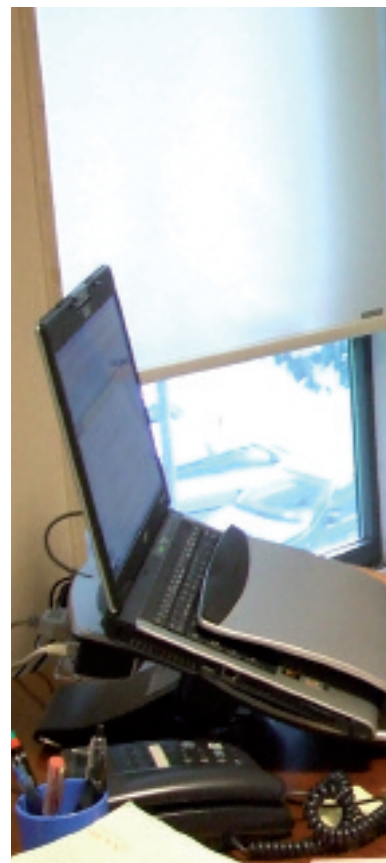
que o ambiente que te rodea incúlcache determinados prexuízos, pero eu creo que todas as persoas que posúen unha capacidade de discernimento e intelixencia abonda, sexan avogados, xuíces ou fiscais teñen a capacidade de evadirse destes, nota é fundamental. Eu creo que non os tiveron nunca e, se os tiveron, dende logo perdínos. Creo que as relacións deben de ser boas e calquera persoa sexa cal sexa a súa profesión debe esquecer consideracións alleas á hora de afrontar os problemas nas relacións coas persoas coas que traballa.

Es dos que pensan que máis vale un mal arranxo entre avogado e fiscal que un bo xuízo?

Eu non o vexo así. Entre os avogados existe o dito de que os preitos se gañan como propios e se perden como alleos. Eu como fiscal, e dende logo é o meu sentimento, os asuntos nunca os gaño, non teño a conciencia de gañar un só asunto na miña carreira, polo tanto, é un mal menor evitar un xuízo. As veces, buscar un arranxo é a medida de buscar unha solución xusta, polo que cheguei mesmo a opoñerme a acordos cando estimaba que a sentenza podía chegar a ser absolutoria, polo tanto, non entra dentro do planeamento da miña filosofía.

Cal é a túa opinión sobre a avogacía santiaguesa?

Mellorou moito nestes últimos anos. Cando cheguei a Santiago sempre atopei cordialidade entre os avogados





composteláns, pero creo que ademais a calidade xurídica gañou moito, grazas entre outras cousas á escola de práctica xurídica e á consolidación de determinados órganos xudiciais, como a audiencia provincial na cidade, os xulgados do penal, os xulgados do contencioso-administrativo, os xulgados do laboral, etc. Cada vez que acudo á sala, atópome ante verdadeiros profesionais, ante profesionais de verdade, e eu creo que a avogacía compostelá, debido a estes dous factores, está nunha posición moi boa.

Que cres que podería mellorarse desta profesión?

Seguindo o signo dos tempos, entendo que a avogacía pode mellorar se se especializa. Ata agora a avogacía compostelá, como en xeral, a de calquera sitio, tiña a capacidade de dedicarse a todo, e eu creo que no mundo xurídico actual é demasiado complicado para poder ser abranguido

oficio para cubrir un expediente, polo que parto da base que esta mesma dedicación se aplica ao resto das xurisdic-

"Eu creo que a especialización na avogacía vai ser unha tendencia necesaria."

cións. Respecto á creación de quendas de oficio especializadas, ata agora non vin esta necesidade.

Cal é a túa opinión sobre a comentada reforma da LACrim que lles outorga aos fiscais os labores de instrución penal?

Eu son partidario de que a instrución sexa desempeñada polo fiscal, pero iso sempre esixe que se determinen na lexislación os límites da intervención do executivo e o propio funcionamento da fiscalía. Hoxe en día, na práctica, quen instrúe é a fiscalía, sobre todo en asuntos complexos nos que a intervención dun fiscal especialista axuda moito nunha instrución complexa, ata o punto de que neste tipo de asuntos o xuíz pásallo ao fiscal. Non podemos esquecer que o xuíz de instrución en definitiva non fai máis que preparar o xuízo doutros, é dicir, do fiscal, das acusacións particulares ou das defensas. Por outra banda, a figura do xuíz instructor é única na xurisdición española, o que chama moito a atención cando saio ao estranxeiro e teño que falar con colegas europeos ou doutros sitios, xa que teño que explicarlles que en España hai un xuíz de instrución e un fiscal, figuras que en definitiva son catro ollos para facer o mesmo papel. No futuro vai rematar por pasar a instrución ao fiscal polas súas vantaxes, sen prexuízo da existencia de xuíces que garantan os dereitos básicos, a igualdade na instrución e na intervención de todas as partes procesuais, incluída a do Ministerio Fiscal.



por calquera persoa. Eu creo que a especialización na avogacía vai ser unha tendencia necesaria.

Cres que deberían crearse máis quendas de oficio especializadas como acontece coa de violencia de xénero?

... unha cuestión complexa. Respecto da quenda de oficio de Santiago podo dicir que é moi boa, sobre todo na materia que me incumbe, é dicir, a defensa penal, xa que non vin avogados en Santiago que realicen unha defensa penal de

Ti estás especializado en delitos contra o patrimonio histórico e a ordenación do territorio. Consideras a especialización dos fiscais unha necesidade?

Considero a especialización dos fiscais unha realidade, e ademais inevitable nos tempos que corren, xa que nestes casos é preciso dominar complexas materias extrapenais, e aproveito para dicir dende aquí que tamén debería especializarse na medida do posible a xurisdición, de modo que se eviten asuntos que pola súa especial complexidade, poi

dan caer en xulgados que polo seu tamaño e características non poidan ser resoltos mediante solucións rápidas e especializadas. Reitero, o que si é necesario é que a xurisdición se especialice.

"Eu son partidario de que a instrución sexa desempeñada polo fiscal."

... Máis?

En Santiago faría falta un xulgado de familia, xa que hai números para iso, e ademais, tribunais en materias complexas, como unha xurisdición provincial específica. O Prestige é un exemplo de como un asunto importante caeu nun xulgado pequeno e rematou por afundirse. Sería necesario ademais un xulgado especializado en delincuencia ambiental e económica para todo o territorio da provincia, xa que nestes asuntos hai que estudar outro complexo dereito ademais do dereito penal.

"O que si é necesario é que a xurisdición se especialice."

Ao teu xuízo, ¿cales son as causas do auxe da protección penal do patrimonio histórico e o urbanismo?

A protección do patrimonio histórico xa xorde no ano 1978, xa que o único mandato constitucional en materia de dereito penal é a obriga de castigar penalmente os delitos contra o patrimonio histórico, outra cousa é o como o fixesen. O que si é verdade é que houbo un importante impacto mediático nos delitos ambientais en xeral, contra o patrimonio histórico e dende logo en urbanismo, sobre todo cando é criminal e afecta a unha autoridade pública.

"En Santiago faría falta un xulgado de familia, xa que hai números para iso."

Considera que a demolición das edificacións ilegais é a única saída legal, mesmo cando existen terceiros adquirentes de boa fe?

Aínda que a redacción do antigo Código Penal establece que se poderá ordenar a demolición das edificacións ilegais, a xurisprudencia vén entendendo que a demolición é imperativa. Foi "punteira" neste aspecto a xurisprudencia da Au-

dencia Provincial de Córdoba que en supostos de parcelacións ilegais, nos que un promotor procede a realizar segregacións ilegais, para que despois o particular adquirente as constrúa, castiga penalmente os particulares que edifican e acorda a demolición das edificacións. Non obstante, considero que a demolición deste tipo de edificacións debería ser evitada en casos extremos.

"A xurisprudencia vén entendendo que a demolición é imperativa."

Cres que os delitos contra o patrimonio histórico se perseguen efectivamente na práctica ou que moitos quedan impunes? Refírome a espolios en igrexas, destrucións de bens con valor histórico, a realizar novas obras que son ocultados polos promotores e construtores, etc.

Non, nestes casos moitos quedan impunes. ... o que pasa con calquera outro delito: cando un carteirista rouba unha carteira, ao mellor só o collen roubando unha carteira e só se lle castiga por este último feito delituoso, quedando impunes todos os anteriores roubos, iso é inevitable. Malia isto, pouquiño a pouco vaise conseguindo limitar a marxe de impunidade. Eu creo que agora hai unha policía especializada, tanto en materia urbanística, como en materia de protección do patrimonio histórico, como en calquera outra materia especializada, o que axuda a que este tipo de delitos saia á luz. Antes os delitos existían e non se buscaban, e agora empézanse a buscar e aparecen esferas de impunidade, e iso é, non porque antes non existisen, senón porque tan só non se buscaban.

Para finalizar, segundo nos informamos es un estudoso da numismática: ¿tes algunha colección privada?

Si, (risas) acabo de presentar a miña tese de doutoramento en arqueoloxía, epigrafía e numismática na Universidade de Santiago de Compostela, que está pendente de lectura. Eu creo que tamén é outra materia interesante.

"Acabo de presentar, e está pendente de lectura a miña tese de doutoramento en arqueoloxía, epigrafía e numismática na Universidade de Santiago de Compostela."

- José Ramón Oulego
- Paulo López Porto



Xesús Precedo Lafuente

Cóengo da catedral de Santiago de Compostela

O cóengo recíbenos entre cóengos. Naquel lugar da nosa Catedral só reservado para eles. Pero ben nos podería recibir no adro da súa parroquia de Anceis en terras de Cambre (A Coruña), lugar onde se iniciou na vocación relixiosa e onde naceron as numerosas inquietudes que o levaron a formar parte da Xunta patronal da Cociña Económica de Santiago, a Real Sociedade Económica de Amigos do País e mesmo do Consello de Administración da Caixa de Aforros de Galicia.

Dende o seu nacemento en 1925 tivo tempo –por certo, moi ben aproveitado– para estudar Teoloxía, Ciencias Bíblicas e Filosofía en Xerusalén e Roma, tamén para escribir tres biografías do Apóstolo, unha guía da catedral compostelá e mesmo ser o coautor dunha biblia en galego.

A súa presenza inspira repouso e sabedoría e permite albisar a permanente curiosidade e inquietude que mantivo ao longo dos anos. Por todo iso dende a redacción de AVOGACÍA COMPOSTELÁ queremos agradecer o tempo que nos dedicou e a atención e interese que amosou polas nosas preguntas.

Bos días, D. Xesús. O primeiro que queríamos saber é como chegou a Compostela un cóengo de Anceis (Cambre, A Coruña) e que recordos garda daquela época.

A ver, eu cheguei a Santiago de Compostela como chegan case todos os que vimos ao seminario, aleccionados polo cura da parroquia. Por outra parte, Anceis inda que pareza un lugar descoñecido, ten uns antecedentes moi importantes porque é o lugar onde naceu o Colexio dos Xesuítas de Vigo, alí estivo dous anos no Pazo do Conde de Priegue, e alí estudou un galego moi importante que foi D. Manuel Lago González, arcebispo de Santiago.

Somos coñecedores da súa importante preparación e da súa incesante actividade intelectual, ¿pode contarnos un pouco sobre a súa formación académica?

Cheguei ao seminario cando acabei os estudos en Roma, porque ampliei estudos graduándome na súa universidade gregoriana e despois no Instituto Bíblico dos Xesuítas; posteriormente ampliei estudos de Arqueoloxía bíblica en Xerusalén onde estiven un semestre. Naquel tempo para chegar a cóengo a metade opositabamos e a outra metade

era de graza, porén **hoxe en día non hai oposición, agora todo é "dixital" como a televisión.**

Despois, durante a vida profesional, a maior parte do meu tempo paseino no seminario de profesor de hebreo, de grego bíblico e de sagrada escritura. Tamén colaborei no instituto Arcebispo Xelmírez onde dei clases durante trinta e seis anos, o que me levou a ser practicamente o decano dos profesores do instituto; ata tal punto que os directores sempre me chamaban a min para a comisión de informes sobre peticións de bolsas porque eu sabía se os aspirantes contaban a verdade ou mentían sobre a súa situación económica, ou polo menos sospeitábao.

Vostede viviu moitos anos xacobeos, ¿notou moitos cambios dende os primeiros anos ata os actuais na forma das celebracións?

Creo que hai dúas diferenzas: a primeira é a cuantitativa, os anos xacobeos foron a máis como foron, incluso as peregrinacións en anos que non son xubilares; e a segunda diferenza é a multiplicación de atención aos peregrinos na programación de actos diversos para que se poidan atopar ben, tanto dende o punto de vista espiritual, porque por exemplo aquí na catedral teñen agora unhas vixilias voluntarias ás que poden ir, como no aspecto civil, porque a cidade crea uns programas para que os peregrinos estean máis tempo en Santiago e deixen uns cartos aquí. Penso que o turismo é enriquecemento para os que veñen e para os que estamos aquí, incluso para aqueles que non vendemos nada. O Calixtino xa destaca que é un enriquecemento persoal moi importante falar con xente doutras linguas e doutras culturas.

Nas diferentes etapas que tivo na Catedral, iniciándose como sacerdote e chegando a deán honorario, supoño que tería unha relación moi próxima con distintos arcebispos. Que etapa lle produciu maiores satisfaccións?

Sí, sobre todo tivena con tres arcebispos, en fin, podería dicir que con catro. O primeiro arcebispo do que gardo un recordo moi grato é dun seminarista, el foi D. Tomás Muniz, un ilustre xurista, canonista que fora auditor da Rota e que era un home moi entrañable. Eu axudáballe á misa e teño-

Ile moito cariño, digamos que o recordo con certa nostalgia. Despois, fun secretario particular do Cardeal Quiroga, co que fun por primeira vez secretario da Xunta de Peregrinacións e polo tanto encargado da Delegación de Peregrinacións e logo fun provicario con monseñor Suquía. Por último, fun deán con D. Antonio María Rouco e con D. Xulián Barrio, os que despois de oito anos no cargo fixéronme o favor de nomearme Deán honorario, que o son de Santiago e sono tamén da Catedral de Braga, debido á amizade que me unía co deán daquel lugar que, en correspondencia, é deán honorario da Catedral de Santiago.

En fin, estamos seguros de que todas estas circunstancias contribuíron a facer de vostede unha persoa coñecida e querida na cidade. Percibe ese cariño recíproco por parte dos cidadáns de Santiago?

Si, home, sobre todo dende que vou vello porque a xente párate -e hai moitos que non coñezo máis que de vista-, para preguntarche como estás. De modo que si, penso que a xente é moi agradecida. Por outra parte, eu estiven metido noutros mesteres, por exemplo, cun grupo de ex-alumnos meus, entre os cales está Docobo, que é agora o presidente do Obradoiro, fundamos o Obradoiro; ademais fun asesor relixioso do Compostela durante trinta anos, tamén do Club Ciclista Santiago. O deporte a min sempre me interesou e si-go pensando nel, e escoitando a radio e lendo os periódicos e estando atento e sufrindo polo meu Deportivo cando non vai ben.

Entre as súas múltiples actividades tamén foi conselleiro da Caixa de Aforros de Santiago e participou directamente na fusión das caixas de aforros que actualmente conforman Caixa Galicia. Como foi aquel proceso de integración?

Teño que agradecer a D. Manuel Lucas, que era o presidente da Caixa de Aforros de Santiago, e a D. Juan José Hernández, que era o director xeral, que me chamasen para ser conselleiro, posto que eu de economía non sabía nin sei nada, o que tiveron foi a sorte de aprender algo con eles porque os proxectos, sobre todo as solicitudes de créditos importantes, que eran os que pasaban polo consello ían sempre moi ben informados.

Respecto do proceso de integración, chegou un momento en que o Banco de España recomendou que algunhas caixas que non eran grandes, como a de Santiago, fosen atopando acomodo, apoio noutras máis importantes, e entón aquí no Consello de Santiago fixeron unha elección de seis conselleiros que ían dialogar coa Caixa de Aforros da Coruña e Lugo, que era a que logo se chamou de Galicia, e entre eses elixidos estaba eu. Despois os meus compañeiros de comisión elixíronme a min presidente, de modo que eu non só fun testemuña senón tamén parte activa nas conversas con López Companioni, que fora o presidente da Caixa da Coruña e Lugo, fun o copresidente nas negociacións que fixemos para chegar á fusión, e logo integráronme a min, ao facer a fusión, no Consello de Administración da Caixa de

Galicia. Posteriormente, coido que xa levaba catro anos ou así, cambiaron e eu pasei a ser conselleiro de obra social, onde estiven outros catro anos. E, recentemente, xa superados os oitenta anos, porque teño oitenta e tres, e aos oitenta anos xa non se pode ser conselleiro de nada, fun incluso conselleiro durante catro meses na Caixa de Aforros de Galicia en representación da Real Sociedade Económica de Amigos do País, da que fun secretario ata hai un ano.

D. Xesús, despois deste preámbulo tan interesante queríamos coñecer cal é a súa opinión respecto do cometido de mediación que desenvolven os sacerdotes, e se atopa vostede similitudes co labor desempeñado polos avogados. Ao seu entender, ¿existen entre ambas as actividades labores solapados ou converxentes?

Home, buscan un obxectivo único, que é facer que a xente se entenda, pero non cabe dúbida de que o sacerdote o único que fai é sementar paz entre a xente, pero vai normalmente cun descoñecemento das razóns xurídicas que son as que ten que tratar o letrado. Precisamente, eu fun ao xulgado hai menos dun mes porque fun testamenteiro dun señor e non me denunciaron a min, pero unha irmá denunciou os outros irmáns; entón eles trouxéronme como testemuña porque eu fun o executor do testamento de seu pai. Alí actuaba en calidade de testemuña, non de conselleiro, de todos os xeitos o consello intentei dalo antes, pero ela viña ás reunións e dicía "eu veño por vostede, con estes non quero saber nada", pero agora tampouco quere nada comigo. (Risas)

Pero, en fin, con isto quería dicir que a función do sacerdote, como a do avogado, busca un obxectivo común, pero ca-



da un vai polo seu camiño. O avogado vai defendendo a lei ou defendendo os dereitos da persoa que acudiu a el, inda que sexa buscando unha interpretación da lei adaptada ás conveniencias de cada momento, ¿non?, e o sacerdote o que trata é de sementar paz entre a xente, poñela de acordo e

meu entender. Están globalizadas todas as noticias, están globalizados todos os atentados, está globalizado todo; pero **a globalización mellor sería a de repartir a cultura, repartir os alimentos dunha maneira proporcional** e nisto estamos tan lonxe de chegar como estabamos antes de empe-

zar a falar de globalización. Hai moitos termos que son slogans que se usan agora para distraer a xente, e moitas veces non só para distraela senón tamén para atraer achegas políticas e económicas.

Os problemas do momento, dende un punto de vista relixioso, non proveñen da globalización. Proveñen sobre todo da descristianización do mundo, da perda do sentido relixioso, non só cristián, senón tamén de calquera outra relixión do mundo. O home, como dixo Tertuliano, é naturalmente relixioso, entón cando se trata de esquivar a relixión, que a esquivamos moitas veces por conveniencia social para vivir máis cómodos, para non ter un compromiso que nos ate un pouco máis, sempre se resinte, loxicamente.

Eu penso que para describir o mundo de hoxe podemos facer un paralelismo coa peregrinación. Sempre dixeran que na peregrinación había que dividir a xente que vén a Compostela en dous grupos, o que vén de peregrino por

motivos relixiosos e o que vén simplemente por facer unha excursión. Xa descubrimos isto nos Relatos de Peregrinación, que son unhas obras do século XVII e XVIII moi importantes. Había xente que viña por salvar o pelexo, outros viñan aquí por vivir a conta dos demais e outros chegaban para escapar da xustiza.

Estamos vivindo unha situación na peregrinación en que o turista é un pouco peregrino e o peregrino un pouco turista, pero ese turismo faise nunha cidade na que todo o que atopa importante é de orixe relixiosa. Edificios como a Catedral ou a Colexiata de Sar foron construídos pola Igrexa, institucións como a Universidade de Santiago –que

que non preitee. Porque a min paréceme que os avogados fan falta pero quen preitea gasta máis que quen chega a un acordo.

Como vemos, fixo vostede uso dunha das leis máis importantes, que é o sentido común. Outra cuestión que nos interesa é se considera o mundo global no que vivimos excesivamente alleo aos valores máis profundos da natureza humana.

Penso que estamos vivindo un momento moi crítico da historia, pero non é novo porque sempre houbo momentos parecidos, ¿non? Falar do global é falar dunha entelequia ao



vén de celebrar o seu V centenario– tamén foron fundadas pola Igrexa, polo que esta institución non pode negar a súa orixe relixiosa. Doutra banda, os primeiros esquemas educativos da universidade foron sempre de carácter relixioso e tiveron sempre a teoloxía como referencia fundamental. Hoxe **vivimos nun mundo no que a teoloxía** non pode ser a primeira ciencia pero, loxicamente, **ten que ser unha obriga-da referencia** como o é en universidades doutros países que son menos relixiosos que o noso e non obstante teñen facultades de teoloxía dentro do esquema de oferta universitaria de carácter xeral.

E xa que lle toca vivir neste mundo globalizado, ¿que tal se leva vostede coa internet, coa informática e co sector das novas tecnoloxías?

A ver, coa internet e coa informática lévome regular, xa hai moitos anos que teño dúas máquinas electrónicas de escribir e só uso un pouco o ordenador; internet practicamente nada. Prefiro ler a andar buscando alí cousas, e normalmente tamén prescindindo das máquinas de escribir electrónicas. Escribo cunha máquina antiga –que teño catro– desas de “sachar”. E prefiro “sachar” coa máquina de escribir e non poñerme coa outra, por unha razón, son un pouco torpe cos dedos e ás veces quero poñer un erre e saenme cinco e teño que volver atrás para borrar todo aquilo.

E una pregunta que vén a propósito da cuestión da informática. Cre que algún día as confesións se chegarán a facer por vía de internet, por medios virtuais?

En fin, eu entendo que non, entendo que non. Como tam pouco a misa. Hai medios de comunicación que ofrecen misa, pero esa celebración é como nos medicamentos, un placebo para os enfermos que non teñen a obriga de ir á misa e entón fanlle unha para que a escoiten. Pero na penitencia aínda é máis complicado porque entraña un acto de esforzo, de sacrificio e de humildade, porque eu cando me vou confesar teño que facer un acto de humildade. Eu confésome dende hai corenta anos en San Francisco, e algún día que teño ido non está alí o meu confesor, que me leva a min dous ou tres anos, e teño que ir con outro que fora alumno meu, e naturalmente que custa traballo facelo, hai que humillarse. Entón a confesión por teléfono, por internet penso que non virá. De todos os xeitos ninguén pode dicir desta auga non beberei, e quen sabe se algún día cando eu estea enterrado aí no claustro ou na miña terra se producen confesións deste xeito, porque este mundo vai evolucionando moi rapidamente.

Moi ben, don Xesús, a eterna pregunta: ¿atópase a Igrexa afastada da xuventude ou é esta a que se afasta da Igrexa? E unha segunda parte que ten que ver con isto: ¿é a Igrexa un “club” que debe evolucionar e flexibilizarse ou, pola contra, como se diría vulgarmente, “isto é o que hai e ou o tomas ou o deixas”?

En canto á primeira pregunta, penso que hai parte de culpa

pola Igrexa, parte de culpa pola xuventude, e hai parte de culpa polo mundo. Non debemos esquecer que o mundo inflúe moito na nosa vida e incluso eu que son sacerdote andei de sotana toda a vida e agora adapteime un pouco ás formas deste mundo. **A Igrexa tivo sempre unha linguaxe un pouco difícil de entender**, a xuventude de hoxe creo que é realista e entón non aguanta facilmente o noso sermonario doutros tempos. Recentemente o Papa Benedicto XVI facía un documento no que recomendaba que as homilías fosen breves. Eu isto fíxeno dende que teño a obriga. Poñía o reloxio e nunca estaba máis de seis ou sete minutos falando. Se cadra, antes había homilías que se facían de maneira máis abstracta e **a xente de hoxe quere que lle falen dunha maneira máis concreta, de xeito que se faga referencia aos problemas que ela está vivindo. E a relixión pode facelo.**

En canto á segunda pregunta, eu á Igrexa non lle podo aplicar o termo “club”, o “club” é un termo inglés e inda non nacera o inglés cando o fixo a Igrexa, inda non había as linguas anglosaxoas. Nin lle chamaría “club” porque a Igrexa máis ben é un espazo aberto para todas as persoas que queiran acceder a ela; e digo a Igrexa non como edificio senón como institución. Trátase dunha institución aberta a todo o mundo e non é un club elitista. Non selecciona os seus clientes senón que lles abre as portas, as portas do corazón, a todas aquelas persoas que queiran entrar, que non é máis que o cumprimento que fai a Igrexa do mandato que lle deu Cristo a San Pedro nunha expresión puramente simbólica e metafórica coa entrega das chaves para que el abra e peche a porta a quen queira. Pero podemos dicir que as portas están abertas e unicamente as pecha o que non quere entrar por elas.

Como cidadán observador do día a día compostelán, do día a día desta cidade, ¿que lle sorprendeu de Santiago nos últimos tempos, nese camiño que a conduciu á súa madurez como cidade?

A min gustoume como foi evolucionando a cidade de Santiago. Hai hoxe unha oferta grande, por exemplo, de tipo cultural para o visitante que non houbo noutros tempos. Oferta cultural que temos nos museos, que temos na organización de concertos musicais que antes non había. Por exemplo, no ano 1965, cando eu fun por primeira vez secretario da Xunta de Peregrinacións, Santiago non tiña máis que a catedral e, á parte da visita á catedral non había outros alicientes para a xente, e hoxe hainos. A cidade foi mellorando moitísimo ao longo do tempo, non só dende que hai os gobernos democráticos. Eu lembrei sempre a grande actividade que desenvolveu algún alcalde anterior, como por exemplo López Carballo, que abriu a cidade polo norte e polo sur; polo norte coa estación de autobuses ou coa feira de gandos e polo sur coa escola de mestría. Foi convidando os santiagueses a que fosen alongando a cidade. Polo tanto, penso que foi adaptándose na medida en que puido facelo, posto que o trazado da parte nova veu determinado polo xa existente na zona vella; as rúas foron quedando de-



masiado estreitas, pero a cidade antiga foise conservando moi ben.

Se me permite augurar o futuro de Santiago a todos os niveis, ¿que cre que se pode esperar desta cidade no vindeiro cuarto de século? ¿Poderá ser Santiago cidade santa algún día, emulable na práctica á importancia que teñen Roma ou Xerusalén?

Eu sempre penso que nisto da relixión hai ciclos. Debemos de estar case ao final desta descrenza e seguramente vai volver outro ciclo de crenza, ou polo menos de temor de algúns, que tamén –por que non dicilo– é un motivo de achegamento á relixión. E eu penso que Santiago seguirá sendo o que é hoxe, pero moito máis, é dicir, unha cidade de peregrinacións e sobre todo de turismo moito máis amplo do que temos actualmente. Realmente xa no século XII o Arcebispo Xelmírez intentaba que Santiago fose unha especie de émula de Roma aínda que o soubo disimular moi ben e non quixo nunca meterse con Roma, pero creou as institucións que eran copia das de Roma, por exemplo, os setenta e dous cóngos da catedral e despois conseguiron na Igrexa de Santiago que algún dos cóngos puidese ter o título de cardeal “de segunda ou de vía estreita” que

poderíamos dicir. Penso que no milenio cuarto seguirá sendo Santiago un lugar atractivo para xente de todo o mundo.

Por último, e despois de tanta densidade, queríamos facerlle unha pregunta bastante máis mundana pero que nos suscita curiosidade. Como é un día na vida de don Xesús? A que dedica o seu tempo?

Pois mira, un día para min é celebrar misa, meterme na casa e ler ou escribir, mañá e tarde. Realmente estou lendo moito porque vivo só e entón non teño ninguén que me interrompa. E tres días á semana, ás veces son catro, teño comida con amigos dunha diversidade grande de dedicacións. Con algún deles levo trinta anos comendo, e imos a escote –non é que algún dos amigos me convide–, ás veces incluso convido eu cando temos algunha celebración. Como con empresarios de automóbiles, con médicos, músicos..., ás veces somos doce ou catorce comendo. O xoves, por exemplo, que é cando somos máis chegamos a dezaseis. E pasámolo moi ben, é unha maneira de falar doutros asuntos de índole variada.

Javier Constenla Vega
Javier Sánchez-Agustino

El tiempo nos da la razón . . .

Desde 1988, más de 12.000 Profesionales del Derecho confían en nuestros servicios



INFOLEX
Gestión Jurídica

ACUERDO ESPECIAL
Ilustre Colegio de Abogados de Santiago de Compostela

Ventajas adicionales para la adquisición del Software de Gestión

Módulos y Características

Gestión de Expedientes e Igualas | Seguimiento Judicial y Extrajudicial | Agenda Integrada con Expedientes e Igualas | Escritos y Plantillas | Minutación y Facturación | Contabilidad y Tributación | Listin Electrónico y Mailing | Bases de Datos | Listados e Informes Personalizables | Control de Trámites Para el Seguimiento de Cobros | Control y Seguimiento de Tiempos y Llamadas | Incorporación de Documentos e Imágenes Mediante Escáner | Conectividad con Agendas Electrónicas | Acceso Directo a Fax y E-Mail | Desarrollos a medida | Consulta Online de expedientes para sus Clientes | Cálculo de Intereses Legales y Judiciales | Acceso remoto a su despacho | Traspaso de datos de otras aplicaciones

Jurisoft Central
Victoria Balfe 52-54
09006 - BURGOS
Tlf.: 947 24 50 70
Fax: 947 24 50 71
info@jurisoft.es

Jurisoft Madrid
Velázquez 17, 6º
28001 - MADRID
Tlf.: 91 436 48 44
Fax: 91 436 48 42
madrid@jurisoft.es

Jurisoft Cataluña
Paseo de Gracia 42, 2ª
08007 - BARCELONA
Tlf.: 93 467 06 53
Fax: 93 487 27 25
catalunya@jurisoft.es



Más información
902 090 001
www.jurisoft.es
info@jurisoft.es

NOTAS SOBRE O REAL DECRETO LEXISLATIVO 2/2008, DO 20 DE XUÑO, QUE APROBA O TEXTO REFUNDIDO DA LEI DO SOLO: UNHA NOVA OPORTUNIDADE PERDIDA.

Raposo Arceo, Juan J.
Profesor da UDC
Colexiado 1291 do ICA Santiago

Hai apenas uns meses, en xuño de 2008, promulgouse o texto refundido da estatal lei do solo. Trátase dun novo texto legal, sobre o que seguidamente faremos unha serie de consideracións, pero que se caracteriza, ao meu xuízo, por ser unha nova oportunidade perdida, dentro do magma lexislativo que en materia de urbanismo e ordenación do territorio practicamente nos asfixia e nos anega, tanto da

vertente estatal, coma da autonómica. Neste sentido, non temos máis que ver as recentes modificacións da normativa de ordenación urbanística de Galicia ou a lei da paisaxe, sobre as que, outro día, se se me permite, realizaremos outras consideracións.

Aínda que é certo que os textos refundidos teñen un ámbito de operatividade limitado, non é menos certo que textos como o presente, sobre todo en canto ao desenvolvemento dunha serie de cuestións (dereito á información, dereito á edificación, valoracións, responsabilidade, etc.), poderían ser moito máis explícitos, e non caer en constantes acenos á galería (esa igualdade no trato a homes e mulleres en materia urbanística é, cando menos, orixinal, aínda que non sabemos qué pode engadir en materia dos dereitos subxectivos que non existise con carácter previo á súa formulación). Lexíslase moito, analízase pouco a realidade normada e resólvese menos, cando non se crean problemas alí onde nunca os houbo. Os agora denominados, con fabril termo, "*operadores xurídicos*", aínda que eu prefiro denominalos avogados, procuradores, notarios, xuíces e maxistrados, atópanse con normas cada vez máis caóticas, confusas, e moitas veces demagóxicas, que non lle facilitan a súa tarefa senón que simplemente constitúen letra, literatura, máis próxima ás novelas de Lafuente Estefanía, que ás de Justiniano.

Entrando no texto legal, atopámonos con que este dítase ao amparo da disposición final segunda da Lei 8/2007, do 28 de maio, do solo, que delegou no Goberno de España a potestade de ditar un real decreto lexislativo que refundise o texto desta e os preceptos que aínda quedaban vixentes do Real decreto lexislativo 1/1992, do 26 de xuño, polo que se aprobou o Texto refundido da lei sobre réxime do solo e ordenación urbana. O obxectivo da norma, segundo se declara expresamente na súa exposición de motivos é dobre: "[...] *dun lado aclarar, regularizar e harmonizar a terminoloxía e o contido dispositivo de ambos os dous textos legais, e doutro, estruturar e ordenar nunha única disposición xeral unha serie de preceptos dispersos e de diferente natureza, procedentes do fragmentado texto refundido de 1992, dentro dos novos contidos da lei do solo de 2007, adaptados ás competencias urbanísticas, de ordenación do territorio e de vivenda das comunidades autónomas. Deste modo, o*





obxectivo final céntrase en evitar a dispersión de tales normas e o fraccionamento das disposicións que recollen a lexislación estatal na materia, [...]"

Tales obxectivos poden entenderse malamente alcanzados, toda vez que a regularización e harmonización se aprecian de xeito escaso e a unificación pretendida só se alcanzou parcialmente, pois expresamente déixanse fóra Ceuta e Melilla, onde segue en vigor o texto refundido de 1976.

O texto refundido é unha norma estruturada nun título preliminar, seis títulos, once disposicións adicionais, cinco transitorias e dous finais, cun total de cincuenta e catro artigos. A esexese desta norma excedería con moito o espazo do que dispoñemos. Simplemente pretendemos destacar, seguindo a orde da norma, aqueles aspectos que nos pareceron máis singulares e de maior transcendencia práctica, formulando para o efecto unhas breves notas.

Empezando polo título preliminar (artigos 1 a 3), este límitase a unha enumeración xenérica do obxecto da norma, a enunciar que o desenvolvemento territorial e urbano rexeíranse polo, agora, cuasi "sacrosanto" principio de "sostibilidade", e que a ordenación do territorio e a ordenación urbanística son funcións públicas, non susceptibles de transacción.

"Condições básicas da igualdade dos dereitos e deberes constitucionais dos cidadáns". Regula os dereitos e deberes dos cidadáns, a iniciativa privada na urbanización e na construción ou edificación e o réxime urbanístico da propiedade do solo, as súas facultades, deberes e cargas. Neste título enúnciase unha serie de dereitos, pero sen concretar como facelos efectivos, quen é o obrigado a satisfacelos (a vivenda digna haa de proporcionar o concello, a comunidade autónoma, o Estado,...), ou como facelos efectivos. Para min o máis destacable é a regulación contida no artigo 6, que no seu apartado a) establece que: *"O dereito de iniciativa dos particulares, sexan ou non propietarios dos terreos, en exercicio da libre empresa, para a actividade de execución da urbanización cando esta non deba ou non se vaia realizar pola propia Administración competente. A habilitación a particulares, para o desenvolvemento desta actividade deberá atribuírse mediante procedemento con publicidade e concorrência e con criterios de adxudicación que salvagarden unha axeitada participación da comunidade nas plusvalías derivadas das actuacións urbanísticas, nas condicións dispostas pola lexislación aplicable, sen prexuízo das peculiaridades ou excepcións que esta prevexa a favor da iniciativa dos propietarios do solo."* Ao meu xuízo, isto supón que en todos os procesos de xestión urbanística de iniciativa privada, como o que pode derivar dun sistema de compensación, a contratación das obras de urbanización haberá de facerse respectando os principios de publicidade e concorrência, e non poderá ser feita como ata agora, de forma absolutamente discrecional polo promotor. Creo que sería moi interesante neste punto aplicar a regulación que para os poderes adxudicadores que non son Administración pública establece a vixente lei de contratación do sector público. Lei 30/2007, do 30 de outubro. Por outra banda, é

de destacar tamén a regulación contida no apartado b) do mesmo artigo 6 que consagra un prazo xenérico, de tres meses, salvo que unha norma con rango de lei estableza un maior, para que as administracións competentes respondan á *"[...] consulta formulada por parte dos que sexan titulares do dereito de iniciativa a que se refire a letra anterior sobre os criterios e previsións da ordenación urbanística, dos plans e proxectos sectoriais, e das obras que haberán de realizar para asegurar a conexión da urbanización coas redes xerais de servizos e, de ser o caso, as de ampliación e reforzamento das existentes fóra da actuación"*. Aínda que é positiva a fixación do devandito prazo, resulta moi limitado o ámbito de operatividade da consulta, e máis aínda as consecuencias dun eventual incumprimento da contestación, que só xeraría unha responsabilidade patrimonial restrinxida aos taxativos supostos enunciados na norma.

O título II (artigos 10 a 20), *"Bases do réxime do solo"*, ten unha grande transcendencia xurídica, e nel podemos destacar unha serie de cuestións. En primeiro lugar, a publicidade dos plans de ordenación e dos instrumentos de execución urbanística, xa que se establece que estes deben ser sometidos ao trámite de información pública nos termos e polo prazo que estableza a lexislación na materia, que nunca poderá ser inferior ao mínimo esixido na lexislación sobre procedemento administrativo común. O que haberá de ser tido en conta polos redactores das devanditas normas e documentos. En segundo lugar, é de destacar que cando a iniciativa dos procedementos de aprobación de instrumentos de ordenación ou de execución urbanística corresponda aos particulares, o incumprimento do deber de resolver dentro do prazo máximo establecido dará lugar a indemnización aos interesados polo importe dos gastos en que incorresen para a presentación das súas solicitudes, salvo nos casos en que deban entenderse aprobados ou resoltos de xeito favorable por silencio administrativo de conformidade coa lexislación aplicable. En terceiro lugar, mantense a referencia ás *"situacións"* do solo feita pola lei do solo de 2007, que poden ser só dúas: rural ou urbanizado. Habemos de indicar que na primeira, de forma xenérica, se inclúe o solo urbanizable, e cremos que o de extensión de núcleo rural, mentres que na última habería que incluír basicamente o solo urbano e o de núcleo rural "central" (o que non sexa expansión). A continuación, e tras establecer a suxeición dos instrumentos de ordenación territorial e urbanística a informe ambiental, ocúpase a norma das actuacións de transformación urbanística no artigo 16, debendo destacar neste que as cesións á Administración municipal poderán oscilar entre o 5 e o 15% (fronte ao 10% fixo actual), e que excepcionalmente podería chegar ao 20%, o que moito nos tememos, ante a escualida situación das arcas municipais que as porcentaxes de cesión se inclinarán sempre cara á banda superior. E, ao meu xuízo, é importantísimo o apartado 3 do citado artigo 16 que consagra a desaparición, a morte dos convenios urbanísticos de planeamento ao estipular que: *"Os convenios ou negocios xurídicos que o promotor da actuación subscriba coa*

Administración correspondente, non poderán establecer obrigas ou prestacións adicionais nin máis gravosas que as que procedan legalmente en prexuízo dos propietarios afectados. A cláusula que contraveña estas regras será nula de pleno dereito. O carácter taxativo da disposición non deixa a menor marxe sobre o particular. E conclúe este título cunha serie de cuestións de singular interese e relevancia, reguladas nos artigos 17 a 20, que se ocupan dos aspectos civís e rexistrals do proceso construtivo, sendo especialmente significativo este último, que se ocupa das declaracións de obra nova, no que se esixe que nas escrituras de declaración de obra nova rematada *"[...] ademais da certificación expedida polo técnico competente acreditativa da finalización desta conforme á descrición do proxecto, a acreditación documental do cumprimento de todos os requisitos impostos pola lexislación reguladora da edificación para a entrega desta aos seus usuarios e o outorgamento, expreso ou por silencio administrativo, das autorizacións administrativas que preveña a lexislación de ordenación territorial e urbanística"*. Apartado este que poderá orixinar múltiples problemas, máxime cando nunha obra se realicen modificados que non fosen reflectidos ante a Administración competente.

O título III (artigos 21 a 28) ocúpase das valoracións do solo e das construcións e edificacións, para os efectos reparcelatorios, expropiatorios e de responsabilidade patrimonial das administracións públicas, sobre a premisa de que hai que valorar o que hai en cada momento, e non o que pode chegar a haber. Trátase dun xiro radical, que abaratará notablemente as infraestruturas públicas, pero que pode, especialmente en Galicia, ser fonte e viveiro de litixios (o cal no ámbito do Foro quizais non se vexa moi negativamente), toda vez que, por exemplo, en solo rural as edificacións, construcións e instalacións, as sementeiros e as plantacións *"[...] taxaranse con independencia dos terreos sempre que se axusten á legalidade ao tempo da valoración, sexan compatibles co uso ou rendemento considerado na valoración do solo e non fosen tidos en conta na devandita valoración polo seu carácter de melloras permanentes"*. En resumo, con independencia das clases e categorías urbanísticas de solo, pártese na Lei das dúas situacións básicas de solo rural, aquel que non está funcionalmente integrado na trama urbana; e solo urbanizado, entendendo por tal o que foi efectiva e axeitadamente transformado pola urbanización. Os solos en tal situación valóranse conforme á súa natureza, de forma que só naquel que se atope en situación de urbanizado se entenderá que a súa natureza integra o seu destino urbanístico, porque o devandito destino xa se consumou, ou como di a norma, *"xa se fixo realidade"*.

Os artigos 29 e ss. integran o título IV, *"Expropiación forzosa e responsabilidade patrimonial"*. Regular os devanditos temas, sobre coñecidas formulacións normativas, introducindo a lei do 2007 a figura da retaxación *"[...] cando se alteren os usos ou a edificabilidade do solo, en virtude dunha modificación do instrumento de ordenación territorial e urbanística que non se efectúe no marco dun novo exercicio*

pleno da potestade de ordenación, e iso supoña un incremento do seu valor conforme aos criterios aplicados na súa expropiación".

O título V (artigos 36 a 41) refírese á función social da propiedade e a xestión do solo, e ocúpase, en tres capítulos, do réxime da venda e substitución forzosas, dos patrimonios públicos do solo e do dereito de superficie. A regulación desta última é quizais o máis novidoso, ao intentar que este dereito, tan arraigado no ámbito urbanístico anglosaxón prenda entre nós, o que ata hoxe non se conseguiu, posto que na nosa mentalidade romanista a propiedade (a diferenza doutras institucións) é para sempre, e as disociacións, sequera temporais e a longo prazo non son contempladas con benevolencia. Cómpre destacar que se esixe para a súa válida constitución escritura pública e inscrición no Rexistro da Propiedade, que o seu prazo de duración non poderá exceder de noventa e nove anos e que é susceptible de transmisión e gravame.

O máis novidoso de todos os títulos da lei é o VI, introducido no texto refundido, e que vén a regular nos seus artigos 42 a 54, en catro capítulos, cuestións que aparecían reguladas fragmentariamente no Real decreto legislativo 1/1992, do 26 de xuño. Trátase dunha miscelánea de disposicións que se engloban baixo a neutra denominación de *"Réxime Xurídico"*. Nel contéñense as actuacións do Ministerio Fiscal a consecuencia de infraccións urbanísticas ou contra a ordenación do territorio, as peticións, actos e acordos procedentes nos devanditos ámbitos, as posibles accións e recursos pertinentes en vía administrativa e xurisdiccional e as normas atinentes ao Rexistro da Propiedade.

Remata a norma cunha serie de disposicións adicionais e transitorias, ademais das finais, entre as que destacaría, pola súa incidencia en Galicia, a adicional sexta, relativa a solos forestais incendiados, que se manterán na situación de solo rural para os efectos desta lei e estarán destinados ao uso forestal, polo menos durante o prazo previsto no artigo 50 da Lei de montes (polo menos durante 30 anos), e a transitoria quinta, que establece que: *"As edificacións existentes á entrada en vigor da Lei 8/1990, do 25 de xullo, situadas en solos urbanos ou urbanizables, realizadas de conformidade coa ordenación urbanística aplicable ou respecto das que xa non proceda ditar medidas de restablecemento da legalidade urbanística que impliquen a súa demolición, entenderanse incorporadas ao patrimonio do seu titular"*.

Estas son, en síntese, as consideracións que me merece un texto legal, que como os anteriores, non van resolver practicamente nada, mentres non se afronte dunha forma valente e decidida que o marco urbanístico en que nos atopamos, que trae a súa causa das disposicións de mediados do século XX, nin mellora a calidade de vida dos cidadáns, nin a do sistema democrático, e non soluciona os problemas dunha sociedade globalizada e moderna, en constante cambio e con necesidades e esixencias absolutamente dinámicas, como son a española en xeral e a galega en particular.



Campaña de fomento do uso do galego entre a avogacía

Porque sobran motivos... **Xustamente, en galego**

Accede á páxina web www.icasantiago.org e deixa un motivo polo que usar o galego na xustiza

DEPORTES

Os compoñentes do equipo de fútbol celebraron os resultados deportivos de todo o ano

O pasado 4 de xullo de 2008 tiveron lugar as finais do campionato de fútbol da Copa dos Colexios de Avogados de Galicia. Coma todos os anos a avogacía compostelá está presente tanto nesa competición, coma na Liga Regular dos Colexios de Avogados de Galicia, a prol do deporte, do compañeirismo e da vida colexial.

Tras unha exitosa clasificación no campionato regular de liga, acadando a posición de subcampioa, a nosa selección santiaguesa pasou a un disputadísimo partido de final de copa contra o colexio da Coruña, máis reforzado que outros anos (algún chegou a comparalos con bombeiros). Non houbo moita sorte, "non hai rival pequeno", pero pódese afirmar con rotundidade que o noso conxunto non é pequeno, senón grandioso.

Pois si, caemos 4 a 1, mais a dita superioridade non se plasmou tan abraiante no terreo de xogo. Posteriormente á final, os petisquiños de rigor ofrecidos polo colexio

anfitrión, momento para comentar, discutir, propoñer e recibir. Tranquilos, queridos afeccionados, trouxemos dous trofeos para o colexio (subcampións en Liga e Copa), a pesar de que algún que outro compoñente quixese pasealo pola noite santiaguesa e non acadase o permiso necesario polos "capis" (mágoa), ¿acaso non hai que introducir a avogacía na sociedade?

Non obstante, a boa vida de dinamización colexial do equipo de fútbol nunca fica só no terreo de xogo, senón que desprázase a momentos lúdicos onde "San Reno" sempre tende a man para a letrada ou letrado (e máis familia) que estea disposta ou disposto, cunha actitude trouleira, a animar a este equipo que cada ano se consolida máis e máis.

Con todo, onde máis se nota a superioridade do equipo santiagués é na deportividade, no saber estar, no compañeirismo e na fidelidade que se garda a todos os xogado-





res, fidelidade porque pódese afirmar rotundamente que isto é un equipo de colegas, de amigos, que non hai "figuras", e que o respecto entre nós prima por riba de todo. (Que aprendan moitos de Primeira División.)

Así pois, non queda máis que convidarvos aos indecisos a que probedes, aos que non queiran xogar a que veñades a animar, e aos que nin unha cousa nin outra polo menos asaltade onde sexa e dádelles os parabéns a todos estes heroes: Alberto González-Abraldes, Ramón García Seara, Daniel Neira Barral, Manuel Arza Galán, Borja, Miguel Sánchez Campos, Alberto Barreiro Rodríguez, Jaime Dourado Barros, Rolando César Guldrís, Alejandro Otero Guldrís, Xosé Antón Barreiro Pereira, Francisco Rial Rodríguez, Carlos Alberto García Novio, Ángel Pardo de Vera, Óscar Rodríguez Mallo, Francisco J. Tajés Sendón,



Ramón González Vinagre, Antonio Rodríguez Vázquez, Francisco Calvo Casal, Benjamín López Castro, Miguel Ferreiro Manso, Anxo Minguillón Díez, Xabier Diéguez Cobelo.

Francisco Javier Rial Rodríguez

Circulares informativas 2008

Circular 01/08

- / Listados de letrados/as para actuar como contadores, árbitros e administradores concursais
- / Cotas colexiais
- / Recibos da póliza de seguro de responsabilidade civil e da póliza de incapacidade laboral transitoria
- / Punto de información catastral do ICA Santiago
- / Festividade de San Raimundo de Peñafort

Circular 02/08

- / Convocatoria de Xunta Xeral 1ª/2008
- / Exención de cotas colexiais a letrados maiores de 75 anos

Circular 03/08

- / Curso sobre a Lei 2/2007 do 15 de marzo de sociedades profesionais
- / Acordo da Xunta de Goberno sobre deficiencias nas salas de visitas dos Xulgados de Fontiñas

Circular 04/08

- / Sociedades profesionais. Creación do rexistro colexial de sociedades profesionais

Circular 05/08

- / Convenio de colaboración entre o Ilustre Colexio de Aogados de Santiago e o Grupo PROMEDIA SL

Circular 06/08

- / Curso: "Execución da sentenza penal, especial referencia á substitución da condena"
- / Comisión disciplinaria e deontolóxica

Circular 07/08

- / Conferencia sobre márketing xurídico
- / Punto de información catastral: Taxas
- / Biblioteca: suxestións para a adquisicións de novos fondos

Circular 08/08

- / Pagamentos de asistencias e quendas do 3º cuatrimestre de 2007
- / Xornada: "O avogado ante a protección de datos: o novo regulamento de protección de datos"

Circular 09/08

- / Acordos de unificación de criterios adoptados pola Xunta Xeral de Maxistrados da Audiencia Provincial da Coruña
- / Alegacións da Xunta de Goberno á nova forma de expedir certificados de últimas vontades e seguros de vida aos profesionais

Circular 10/08

- / Seguro de responsabilidade civil profesional. Renovación de póliza
- / Convocatoria de asemblea territorial previa á asemblea xeral da mutualidade
- / Protocolo de actuación en materia de violencia de xénero

Circular 11/08

- / Normas de honorarios
- / Acordos adoptados pola Xunta Sectorial de Maxistrados da Audiencia Provincial da Coruña (19/06/2008)
- / A Lei de axuízamento criminal e outras normas procesuais, con notas xurisprudenciais
- / Curso: "A proxección da mediación na avogacía"

Circular 12/08

- / Pagamento de asistencias e quendas de oficio do 1º cuatrimestre 2008
- / Curso de linguaxe xurídica. Nivel superior

Quenda de Oficio 01/08

- / Convocatoria: Reunión informativa da Quenda de Oficio: 20- 02-2008

Quenda de Oficio 02/08

- / Cobertura sanitaria dos letrados/as da Quenda de Oficio
- / Negociacións para a aprobación do novo baremo das actuacións da Quenda de Oficio para o 2009
- / Convocatoria: Reunión informativa da Quenda de Oficio 20-02-2008

Quenda de Oficio 03/08

- / Declaracións cuatrimestrais das actuacións da Quenda de Oficio

Quenda de Oficio 04/08

- / Convenio de asistencia sanitaria para letrados/as da quenda de oficio -entrada en vigor-

As circulares informativas dende o 01-01-07 remítense aos colexiados só vía correo electrónico. Aqueles colexiados que aínda non estean dados de alta neste servizo, poderán solicitálo remitindo un escrito á secretaría técnica deste colexio no que indiquen un enderezo de correo electrónico e a súa autorización para remitirle este tipo de información (circulares informativas, novidades lexislativas, etc...)



Xura de novos letrados/as

O pasado 3 de xullo tivo lugar neste colexio de avogados un novo acto de xura no que 12 novos letrados e letradas prestaron o seu xuramento á profesión da avogacía. O acto, que se desenvolveu no salón de actos do colexio, estivo presidido por Evaristo Nogueira Pol, decano do colexio de avogados santiagués; Francisco Javier Míguez Poza, xuíz decano de Santiago de Compostela; José Paz Montero, decano do Colexio de Procuradores de Santiago e Antonio Roma Valdés, en representación da Fiscalía desta cidade. Nesta ocasión o acto contou co apadriñamento e a intervención de Francisco Javier Rodríguez Santocildes, maxistrado do Xulgado do Penal número dous de Oviedo.

Os novos letrados e letradas que prestaron o seu xuramento son os seguintes:

- Adriana Fernández Vázquez
- Amalia Vergis Quiñoy
- Beatriz Seijo Ríos
- Cristina Vindel González
- Juan Carlos Castro Blanco
- Laureano Manuel Barreiro Pereira
- María de los Ángeles Filgueira Pouso
- María Raquel Rodríguez Gómez
- Marta Ladin Díez
- Pablo García Mosquera
- Paula Beller Fernández
- Xosé Manuel Lago Louro



Acordos da Xunta de Goberno

A Xunta de Goberno do Ilustre Colexio de Avogados de Santiago de Compostela, na sesión do día 30/07/2008, adoptou entre outros os seguintes acordos:

- 1.- Amosar a nosa maior desconformidade, á vez que preocupación, ante a decisión do maxistrado xuíz do mercantil da Coruña polo nomeamento dunha avogada como administradora concursal no concurso de MARTINSA-FADESA SA e prescindir así das listas que para tal efecto achega este colexio de avogados en cumprimento da legalidade vixente, así como os colexios da Coruña e Ferrol.
- 2.- Estudar a posibilidade de interpoñer os recursos que consonte dereito sexan pertinentes para a reposición da legalidade e, en consecuencia, que o avogado designado administrador se elixa entre os que se atopan inscritos na lista que os colexios de avogados implicados, Santiago de Compostela, A Coruña e Ferrol, achegan anualmente ao Xulgado do Mercantil

da Coruña, a teor do artigo 27 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.

- 2.- Reafirmar o amplo grao de coñecemento do dereito dos avogados galegos así como a súa formación constante e continuada, cando menos igual, pero nunca inferior, en consonancia cos compañeiros do resto do estado.
- 3.- Transmitirlles ao Consello da Avogacía Galega e ao Consello Xeral da Avogacía Española a inquietude da Xunta de Goberno deste colexio ante esta decisión, que aínda que respectada, non é compartida.

Recurso contra o auto do Xulgado do Mercantil da Coruña: nomeamento de administrador concursal no caso MARTINSA-FADESA SA

O pasado día 08/09/2008 o Colexio de Avogados de Santiago de Compostela procedeu a presentar ante o Xulgado do Mercantil da Coruña un recurso de reposición contra o auto do 24/07/2008 no Procedemento ordinario 408/2008 Concurso voluntario da entidade Martinsa-

Fadesa SA, exclusivamente no referente ao nomeamento da administradora concursal-avogada. Todo isto debido a que para o devandito nomeamento, a teor do disposto na lei concursal, deberíase acudir aos letrados incorporados ás listas de administradores concursais remitidas polos colexios de avogados de Santiago de Compostela, A Coruña e Ferrol ao Xulgado do Mercantil da Coruña.

No devandito recurso solicítase que se deixe sen efecto a designación realizada ao non figurar a letrada designada nas listas de administradores concursais dos colexios de avogados da provincia da Coruña e que se acorde o nomeamento do administrador-avogado de conformidade co disposto no artigo 27.1 e 27.3 da lei concursal. Así mesmo, no outrosí, e para o caso de que o xulgado considere que a designación do administrador-avogado non sexa susceptible de recurso, este colexio solicitou a nulidade de actuacións de acordo co disposto na LOPX.

Acordos adoptados pola Xunta Sectorial de Maxistrados da Audiencia Provincial da Coruña (19/06/2008)

- 1º. **Posibilidade de requirimento de pagamento no proceso monitorio mediante edictos.** Estúdase a discrepancia existente entre os distintos xulgados sobre a forma en que pode practicarse o requirimento de pagamento no proceso monitorio, e concretamente se a remisión contida no parágrafo segundo do artigo 815.1 da Lei de axuizamento civil permite que poida, en último extremo, practicarse o requirimento de forma edictal, dado o reenvío contido no último parágrafo do artigo 161 da mesma lei.

Tras amplo debate, considérase, por oito votos a favor e un en contra, que no proceso monitorio non é posible practicar o requirimento de pagamento por medio de edictos, salvo o suposto excepcional e expreso previsto no artigo 815.2 da Lei de axuizamento civil.

- 2º. **Competencia obxectiva para o coñecemento de actos de conciliación promovidos pola SGAE, relativos á propiedade intelectual.** Póñense de manifesto as discrepancias existentes entre distintos xulgados e o xulgado do mercantil sobre a competencia para coñecer dos actos de conciliación que versen sobre materias cuxo coñece-

mento correspondería ao xulgado do mercantil.

Tras amplo debate, acórdase por unanimidade que o xulgado do mercantil non é competente obxectivamente para coñecer de actos de conciliación, senón que en todos os casos a competencia corresponderá sempre ao xulgado de primeira instancia ou de paz do domicilio do conciliado.

- 3º. **Pagamento de peaxe por ambulancia "en tránsito" por autoestradas de peaxe.** Ao existiren recursos pendentes en que diversas empresas que prestan servizos de ambulancias están formulando reclamacións civís contra as entidades concesionarias da explotación de autoestradas de peaxe para recuperar a cantidade aboada, co fin de unificar criterios débatese a cuestión. A Xunta, sen descoñecer opinións discrepantes, singularmente doutras xurisdicións, considera que as ambulancias só están exentas do aboamento da peaxe cando a súa circulación pola autoestrada sexa consecuencia dunha intervención dentro desta; pero non cando a utilizan "en tránsito".



Acordos de unificación de criterios adoptados pola Xunta Xeral de Maxistrados da Audiencia Provincial da Coruña

1º «Competencia do Xulgado de Violencia sobre a Muller para coñecer dos procedementos de liquidación da sociedade de gananciais».

A Xunta, realizando unha interpretación integradora dos artigos 807 e 808 da Lei de axuízamento civil, e tendo en consideración a doutrina emanada do Tribunal Supremo, aínda que referida á Lei de axuízamento civil de 1881, considera, por unanimidade, que corresponde ao Xulgado de Violencia sobre a Muller o coñecemento da liquidación da sociedade de gananciais cando sexa consecuencia de sentenzas ditadas polo dito órgano xurisdiccional en procedementos de nulidade, separación ou divorcio.

2º «Lexitimación dos Rexistradores da Propiedade para impugnar xudicialmente as resolucións da Dirección Xeral dos Rexistros e do Notariado».

A Xunta, á vista da modificación introducida na Lei hipotecaria pola Lei 24/2005, do 16 de novembro, así como a súa *ratio legis* conclúe pro unanimidade que os señores Rexistradores da Propiedade non están lexitimados activamente, con carácter xeral, para promover a impugnación xudicial das resolucións da Dirección Xeral dos Rexistros e do Notariado, salvo que acreditasen que lles afecta a un dereito ou interese do que sexan titulares, que deberá xustificarse caso por caso, e sen que abonde exclusivamente a mera invocación da defensa da legalidade hipotecaria ou calquera outro interese difuso ou abstracto.



Seguro de responsabilidade civil profesional renovación de póliza (01/07/2008 a 30/06/2010)

O 01/07/08 procedeuse á renovación da póliza do seguro de responsabilidade civil profesional que este colexio de avogados ten contratada con Dual Iberica / Arch Insurance. Este colexio de avogados conseguiu mellores condicións para as próximas anualidades:

1. Ampliase o capital asegurado de 200.000 euros a 250.000 (límite por sinistro e asegurado ao ano).
2. Baixa a prima anual que deberá pagar cada letrado asegurado.
- 1ª anualidade (01/07/2008 a 30/06/2009) Prima bruta anual: 120,44 euros

- 2ª anualidade (01/07/2009 a 30/06/2010) Prima bruta anual: 126,45 euros

A estas primas deberáselle descontar a subvención do colexio, que é de 9000 euros por anualidade e que se repartirá proporcionalmente entre todas as persoas aseguradas.

3. A póliza será gratuíta o primeiro ano para os novos colexiados, é dicir, aqueles que se dean de alta como exercentes residentes a partir do 01/07/2008.
 4. Posibilidade de contratar a póliza a nome da sociedade de acordo coa Lei de sociedades profesionais.
- Franquía: 10% cun mínimo de 150 euros e un máximo de 1200 euros.

Punto de información catastral: taxas

Lembrámoslles que dende o pasado mes de decembro xa se pode acceder aos distintos servizos que ofrece o punto de información catastral do colexio:

- Servizo de consulta e certificación electrónica de datos catastrais non protexidos e de cartografía dixital.
- Servizo de consulta e certificación electrónica para os titulares catastrais dos datos protexidos relativos aos bens inmobles da súa titularidade.
- Servizo de certificación negativa de bens inmobles ou da circunstancia de non figurar como titular catastral, relativa á propia persoa solicitante.

As solicitudes de certificacións catastrais en nome de terceiros deberanse realizar coa autorización pertinente do titular. Esta autorización deberá estar asinada polo titular catastral e deberá ir acompañada dunha fotocopia do seu DNI. O modelo de autorización poderá conseguirse ou ben

descargándoo dende a páxina web do colexio (www.icasantiago.org) ou ben procurando o anexo III da Resolución do 29 de marzo de 2005 da Dirección Xeral do Catastro (publicada no BOE núm. 109 do 07/05/2005).

As **taxas** pola xestión colexial das devanditas certificacións serán as seguintes:

- Certificacións catastrais literais (bens urbanos / bens rústicos) **15 euros**
- Certificacións catastrais descrit. e gráficas **20 euros**
- Certificacións negativas **6 euros**

As certificacións **serán gratúitas para os asuntos propios dos profesionais colexiados** deste colexio. Ademais, no caso de que as certificacións sexan solicitadas por un letrado ou letrada colexiada en nome do seu cliente, contarán cun **desconto do 25%**.



Cursos e xornadas



- Ilustre Colexio de Avogados de Santiago de Compostela, en colaboración coa Escola de Práctica Xurídica e coa Consellería de Traballo, organizou o ciclo de **conferencias sobre a empresa Incentivos á creación, riscos laborais e propiedade industrial** durante os días 3 e 10 de abril. Este ciclo contou coa colaboración de D. Carlos Lema Devesa, profesor e doutor da Universidade Complutense de Madrid, e con D. Juan Manuel Fernández López, maxistrado e profesor de Dereito mercantil, entre outros.
- O Ilustre Colexio de Avogados de Santiago de Compostela e a Agrupación de Xoves Avogados de Compostela organizaron unha conferencia o 24 de abril de 2008 **sobre márketing xurídico**, impartida por Francesc Domínguez, actual presidente do Comité Xurídico da APMárketing e moderador do blog sobre márketing xurídico do Consello Xeral da Avogacía Española.
- O Ilustre Colexio de Avogados de Santiago de Compostela e o Colexio de Educadoras e Educadores Sociais de Galicia organizaron unhas xornadas baixo o título **Mediación familiar** os días 17 e 18 de abril de 2008. Nestas xornadas abordáronse temas do dereito de familia e o papel da mediación como estratexia para a xestión de conflitos.
- O Ilustre Colexio de Avogados de Santiago de Compostela, en colaboración coa Academia Galega de Seguridade Pública de Santiago de Compostela e a Consellería de Presidencia, Administracións Públicas e Xustiza, organizou o 24 de abril a conferencia **O sistema de recursos na xurisdición penal: segunda instancia e nova casación**, coa intervención de D. Jacobo López Barja de Quiroga, maxistrado do Gabinete Técnico do Tribunal Supremo.
- Este colexio de avogados e o Consello Xeral da Avogacía Española organizaron o 23 de maio de 2008 unha xornada que versou sobre **O avogado ante a protección de datos, na que se abordou a normativa existente sobre a protección de datos**, así como o regulamento de desenvolvemento da Lei orgánica de protección de datos publicado no BOE do 19 de xaneiro de 2008 (Real decreto 1720/2007). Nesta xornada interveu D. Artemi Rallo Combarte, director da Axencia Española de Protección de Datos, entre outros.
- O Servizo de Asesoramento Lingüístico do Colexio de Avogados de Santiago de Compostela organizou o **seminario Modelos documentais propios do procedemento xudicial**, que tivo lugar os días 16, 17, 18 e 19 de xuño de 2008 co obxecto de analizar a forma en que se redactan os distintos documentos propios do exercicio da avogacía, de acordo coas convencións estilísticas actuais.

Ciclo de relatorios, xornadas e cursos de actualización profesional (Setembro a decembro de 2008)

O Ilustre Colexio de Avogados de Santiago de Compostela, en colaboración coa Escola de Práctica Xurídica, organiza un ciclo de relatorios, xornadas e cursos de actualización profesional dirixido aos avogados do colexio, aos profesionais do Dereito en xeral e ao alumnado das escolas de práctica xurídica da licenciatura en Dereito.

Información xeral e común sobre o ciclo:

- **Lugar:** Salón de actos do Colexio de Avogados (rúa de Eduardo Pondal, 4, baixo)
- **Horario:** todos os relatorios, xornadas e cursos **darán comezo ás 19:30 h.**
- **Prazas:** 140
- **Información:** Colexio de Avogados: Tfno.: 981 581 713 Fax: 981 581 132
- **Escola de Práctica Xurídica:** Tfno.: 981 547 175 Fax: 981 547 176 Correo-e: epjdir@usc.es
- **Matrícula:** A inscrición pode efectuarse nas instalacións do Colexio de Avogados e da EPX **ata o día anterior ao inicio do curso ao que se desexe asistir.**

Programación do ciclo:

CURSO sobre MEDIACIÓN FAMILIAR

Datas: 19, 23, 26 e 29 de setembro

Matrícula: gratuíta, con inscrición previa (ata o día 18 de setembro)

Relatores:

- **D. ROBERTO SOTO SOLA**
Maxistrado do Xulgado de Primeira Instancia nº 2 de Santiago de Compostela.
- **D. JUAN MANUEL DAPONTE CODINA**
Psicólogo. Coordinador do Programa de Mediación do Colexio Oficial de Psicólogos de Galicia.
- **D.ª JUANA BALMAZEDA RIPERO.**
Avogada. Mediadora. Presidenta da Subcomisión de Mediación do Consello Xeral da Avogacía Española.



XORNADAS sobre ASPECTOS PRÁCTICOS DA AUDIENCIA PREVIA

Datas: 2 de outubro

Matrícula: gratuíta, con inscrición previa. **Patrocina o Consello da Avogacía Galega**

Relatores:

- **D. JOSÉ ANTONIO VARELA AGRELO**
Maxistrado da Audiencia Provincial de Lugo
- **D. JULIO TASENDE CALVO**
Maxistrado da Audiencia Provincial da Coruña.

**CURSO sobre CONTRATACIÓN E TRANSMISIÓN DA PROPIEDAD (permuta, compra, obra)**

Datas: 9, 16, 23 e 30 de outubro

Matrícula: 20 euros: colexiados de máis de 5 anos
15 euros colexiados de menos de 5 anos
50 euros non colexiados

Relatores:

- D. ÁNGEL LUIS REBOLLEDO VARELA, Catedrático de Dereito civil da USC. Avogado.
- D. ENRIQUE RUBIO TORRANO, Catedrático de Dereito civil da Universidade de Valladolid.
- D. FERNANDO CRESPO ALLUÉ, Avogado. Profesor titular de Dereito civil da Universidade de Valladolid. Avogado. Director da EPX de Valladolid.
- D. ROMÁN GARCÍA VARELA, Maxistrado da Sala Primeira do Tribunal Supremo.
- D. JOSÉ LUIS SEOANE SPIEGELBERG, Presidente da Audiencia Provincial da Coruña.
- D. JORGE GINÉS CID CARBALLO, Maxistrado do Xulgado de Primeira Instancia nº 5 de Santiago de Compostela.
- D.ª MARÍA JESÚS MATOVELLE GÓMEZ, Avogada.
- D. CARLOS ABAL LOURIDO, Avogado.

CURSO sobre VIOLENCIA DE XÉNERO

OBRIGATORIO PARA OS LETRADOS/AS QUE DESEXEN INCORPORARSE Á QUENDA ESPECÍFICA DE VIOLENCIA DE XÉNERO que se creará no ICA de Santiago a partir do 1 de xaneiro de 2009

Datas: 4, 6, 11, 13, 18, 20, 25 e 27 novembro

Matrícula: gratuíta, con inscrición previa

Relatores: avogados, maxistrados, fiscais, profesores de universidade, médicos, psicólogos, policías.

RELATORIO sobre O CONTROL DEONTOLÓXICO DO AVOGADO: INFRACCIÓNS E SANCIÓN MÁIS HABITUAIS

OBRIGATORIO PARA OS LETRADOS/AS QUE DESEXEN INCORPORARSE Á QUENDA ESPECÍFICA DE VIOLENCIA DE XÉNERO que se creará no ICA de Santiago a partir do 1 de xaneiro de 2009

Datas: 11 de decembro

Matrícula: gratuíta, con inscrición previa. Patrocina o Consello da Avogacía Galega.

Relatores:

- D. SERGIO ARAMBURU GUILLÁN, Avogado. Secretario técnico do Consello da Avogacía Galega.
- D. MANUEL ARZA GALÁN, Avogado. Secretario técnico do ICA de Santiago

Lotería de Nadal **11489**

O portador do presente recibo xoga a cantidade de CINCO EUROS, no número á marxe indicado, para o sorteo do día 22 de Decembro de 2008.

SON  €

O DEPOSITARIO: 000 

CADUCA AOS TRES MESES
Todo ticket, nulo ou emendado será nulo

 **ILUSTRE COLEXIO
DE
AVOGADOS**
SANTIAGO DE COMPOSTELA

Novidades biblioteca

- **COMENTARIOS a la ley de derecho civil de Galicia: ley 2/2006, de 14 de junio.** Navarra: Thomson-Aranzadi, 2008.
- **DERECHO penal de la circulación: delitos relacionados con el tráfico vial.** Barcelona: Bosch, 2008.
- **GUÍA de asociaciones.** Madrid: Ministerio del Interior. Secretaría General Técnica, 2008.
- **FERNÁNDEZ AVILÉS, José Antonio.** *El accidente de trabajo en el sistema de seguridad social: su contradictorio proceso de institucionalización jurídica.* Barcelona: Atelier, 2007.
- **MARTINEZ CUEVAS, Alfredo J.** *Los accidentes de trabajo en la construcción: análisis de causas y responsabilidades.* Madrid: Ciss, 2007.
- **El TRIBUNAL Supremo, su doctrina legal y el recurso de casación: estudios en Homenaje del Profesor Almagro Nosete.** Madrid: lustel, 2007.
- **COMENTARIOS a la ley del jurado: ley orgánica 5/1995, de 22 de mayo, del Tribunal del Jurado (teoría, práctica, jurisprudencia y formularios).** Pamplona: Aranzadi, 1999.
- **COBO DEL ROSAL, Manuel.** *Tratado de derecho procesal penal español.* Madrid: Centro de Estudios Superiores de Especialidades Jurídicas, 2008.
- **RAMOS MÉNDEZ, Francisco.** *Enjuiciamiento civil: cómo gestionar los litigios civiles.* Barcelona: Atelier, 2008.
- **TRATADO de responsabilidad civil.** Barcelona: Bosch, 2008.
- **GUTIÉRREZ PEÑA, Florencio.** *Notas de la usucapión, prescripción extintiva y caducidad: con apuntes sobre acciones civiles.* Madrid: Safekat, 2008.
- **CACHÓN BLANCO, José Enrique.** *La sociedad de responsabilidad limitada: cien preguntas clave y sus respuestas.* Madrid: C.E. Consulting Empresarial, 2005.
- **ANÁLISIS de la ley orgánica 3/2007, de 22 de**



marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres. Madrid: El Derecho, 2007.

- **RESPONSABILIDAD de los administradores de las sociedades de capital: Recopilatorio de las ponencias dictadas con ocasión de las Jornadas de la AJFV.** Oviedo, 16 y 17 de noviembre de 2006. Madrid: El Derecho, 2007.
- **CÓDIGO de haciendas locales.** Madrid: El Consultor de los Ayuntamientos y de los Juzgados, 2008.
- **ESTATUTO básico del empleado público.** Madrid: El Consultor de los Ayuntamientos y de los Juzgados, 2007.
- **El ESTATUTO del trabajo autónomo.** Madrid: La Ley, 2008.

BIBLIOTECA: SUXESTIÓNS PARA A ADQUISICIÓ DE NOVOS FONDOS

A Xunta de Goberno, na súa sesión do día 09/04/2008, acordou informar de que, na procura de continuar mellorando e ampliando os fondos da biblioteca do colexio, todos os letrados e letradas poden enviar as súas suxestións para adquirir novos títulos que lles sexan de interese.

Estas peticións poderán realizarse a través do seguinte enderezo electrónico: biblioteca@icasantiago.org ou a través da páxina web www.icasantiago.org, na sección <Biblioteca> no formulario de novas adquisicións.

Acordo de colaboración coa editorial "La Ley-Grupo Wolters Kluwer"

A editorial La Ley-Grupo Wolters Kluwer, en virtude do acordo de colaboración subscrito co Colexio de Avogados de Santiago de Compostela, cedeu gratuitamente para a biblioteca as seguintes obras:



Hipoteca del aprovechamiento urbanístico:

Colección: Temas La Ley
Autor: José García Medina - **Edita:** LA LEY
Ano: 2008 - **Páxinas:** 448



Tutela de los acreedores frente al convenio concursal:

Colección: Monografía de la revista doctrina y praxis concursal
Autor: Andrés Gutiérrez Gilsanz
Edita: LA LEY - **Ano:** 2008 - **Páxinas:** 320



El error sobre elementos normativos del tipo penal:

Colección: Temas La Ley
Autor: Miguel Díaz y García Gónlledo
Edita: LA LEY - **Ano:** 2008 - **Páxinas:** 480



La terminación del proceso por satisfacción extraprocésal:

Colección: Práctica - **Autor:** Yolanda Doig Díaz
Edita: LA LEY - **Ano:** 2008 - **Páxinas:** 472



El estatuto del trabajo autónomo:

Colección: Temas la Ley - **Directores:** Jesús Cruz Villalón y Fernando Valdés Dal-Ré
Edita: LA LEY - **Ano:** 2008 - **Páxinas:** 580



El régimen fiscal de la extinción de la pareja de hecho:

Colección: La Práctica de La Ley
Autor: Lucía Mª Molinos Rubio
Edita: LA LEY - **Ano:** 2008 - **Páxinas:** 501



El deportista profesional ante la extinción del contrato de trabajo deportivo:

Colección: Temas La Ley
Autor: José María González del Río
Edita: LA LEY - **Ano:** 2008 - **Páxinas:** 536



Incapacitación y mandato:

Colección: Temas la Ley
Autor: Cristina de Amunátegui Rodríguez
Ano: 2008 - **Edita:** LA LEY
Páxinas: 384



Los consejeros independientes en las sociedades de capital españolas:

Colección: Temas La Ley
Autor: Daniel Rodríguez Ruiz de Villa
Edita: La Ley - **Ano:** 2007 - **Páxinas:** 484



La prueba pericial en la LEC y en la ley de ordenación de la edificación:

Autor: Vicente Magro Servet
Edita: LA LEY - **Ano:** 2007 - **Páxinas:** 176



Estudio sobre el arbitraje: los temas claves:

Colección: Actualidad
Autor: José Luis González (Coordinador)
Edita: LA LEY
Ano: 2008 - **Páxinas:** 520



Curso de procedimientos tributarios:

Colección: Manuales Profesionales
Autor: Julio Banaloché Pérez
Edita: LA LEY - **Ano:** 2008 - **Páxinas:** 1296



Jóvenes y políticas públicas:

Colección: Temas La Ley
Autor: Purificación Morgado Panadero
Edita: LA LEY - **Ano:** 2007 - **Páxinas:** 504



Los procedimientos negociados de solución de los conflictos laborales:

Colección: Relaciones laborales
Autor: José Luis Gil y Gil (Coordinador)
Edita: LA LEY - **Ano:** 2008 - **Páxinas:** 162

A Lingua Galega na praxe xurídica

Comentaba non hai moito o notario Gutiérrez Aller a glosa que lle fixo a unha viñeta de Castelao na que un labrego lle di a outro: "A lei está contra nós, e nós non somos malos. Que facemos, Xan?", e o notario remataba así a glosa: "Fagamos nós a lei, a nosa propia lei".

Iso é o que moitos demandamos: que nos deixen facer as nosas leis, axeitadas á condición da sociedade galega para que non pareza que a lei "está contra nós".

Eu ben sei que hoxe Galicia, é dicir, o seu Parlamento, pode elaborar e promulgar leis e sei tamén que están redactadas nun galego máis ou menos comprensible, pero as leis teñen que ser aplicadas e todos sabemos que na praxe xurídica

non se refire ao concepto metafísico ou á idea universal de home, senón ao concepto de home integrado nunha cultura e impregnado dos valores e representacións simbólicas que son propias dunha sociedade. É dicir, demostran unhas carencias elementais por moita teoría xurídica que dominen.

Dise que o bispo de Lugo, Ona de Echave, comprendeu a necesidade de coñecer o galego cando ao preguntarlle a un mozo "Cuántos anos tienes?", este respondeulle que tiña dous e medio, porque o mozo, que falaba galego, entendeu que o bispo lle preguntaba cantas crías de ovella tiña na casa e parece ser que había dúas e unha viña de camiño. Pois moitos funcionarios do noso país aínda non chegaron a entender o que o navarro bispo de Lugo captou nun momento, nunha conversa.

O emprego da lingua galega non é só un dereito, por parte do cidadán, axuda tamén ao funcionario a captar os matices dunha resposta, a entender a complexidade do pensamento dos nosos labregos e mariñeiros, dos empregados e obreiros, das amas de casa e dos mozos, porque tras unha lingua hai sempre un universo cultural que a determina. Menos temas de dereito civil e mercantil e máis antropoloxía deberían marcar o roteiro dos opositores ás prazas das que logo gozarán vitaliciamente en Galicia.

Afortunadamente, iso entendérono dende sempre os avogados galegos. Os despachos dos avogados foron unha especie de confesionario nos que con habilidade eran capaces de sortear o labirinto mental dos clientes galegos, superar as artimañas e trampas habilmente dispostas, e captar o cerne do problema que tiñan que resolver. E iso foi posible porque foron sempre respectuosos co home galego e a súa cultura, na que eles mesmos estaban e están integrados.

Moito pode axudar a eliminar a desconfianza e a fomentar o respecto á cultura e á lingua galegas a actividade asociativa. Que un colexio de Avogados asuma a nosa cultura e a nosa lingua como un valor central da súa acción e que o faga non por compromiso ou interese político senón por razóns estritamente culturais e utilitarias, indícanos que xa estamos no camiño da rectificación á que a sociedade galega ten dereito, para que a xustiza e a administración encaixen plenamente no universo cultural do noso pobo.



Xosé Ramón Barreiro Fernández

Presidente da Real Academia Galega

moitos colectivos se resisten a empregar o galego, máis aínda, proscribénolo coma se fose unha lingua de escravos. Argucias, aparentemente lexítimas, serven de coartada para negarlle ao cidadán galego o seu dereito a expresarse na súa lingua nos xuízos, nas notaría, nos rexistros, en xeral na administración galega.

Os que así actúan, ademais de transgredir a propia lei do país, revelan unha ignorancia tan radical que os debería incapacitar para o exercicio das funcións que lles son propias por moitas oposicións que aprobasen. Porque a lei non só debe ser elaborada senón tamén aplicada con racionalidade e a racionalidade, que é un elemento central da lei,

Glosario de termos xurídicos dubidosos (castelán-galego)

- **abonaré:** obriga de pagamento
- **albacea:** testamenteiro(-a)
- **alegato:** alegación
- **alevosía:** alevosía
- **allanamiento a la demanda:** conformidade coa demanda
- **allanamiento de morada:** violación de morada, invasión de domicilio, violación de domicilio
- **allanarse a la demanda:** avirse á demanda
- **alquilar:** alugar
- **alquiler:** alugamento
- **amillaramiento:** catastro
- **amojonamiento:** amolloamento
- **amojonar:** amolloar
- **amonestar:** amonestar
- **ante:** ante, diante de; perante, en presenza de
- **apremio:** constrinximento
- **aras (en aras a):** de cara a, a prol de
- **arreglo (con arreglo a):** conforme a, consonte, segundo, de acordo con
- **avalúo:** avaliación, valoración
- **avalúo de bienes:** valoración de bens, taxación de bens
- **avenencia:** avinza, acordo
- **avenir(se):** avir(se)
- **ayuntamiento:** concello; casa do concello (edificio)
- **bastantear:** verificar a suficiencia
- **bastanteo:** verificación da suficiencia
- **bienes muebles:** bens mobles
- **bienes inmuebles:** bens inmo- bles
- **bursátil:** bolsista
- **cabildo:** cabido
- **carear:** acarear
- **careo:** acareo
- **causahabiente:** habente-causa
- **celebrar:** ter lugar; celebrar (un acto solemne)
- **celebrar un contrato:** asinar un contrato
- **coadyuvante:** coadxuvante
- **cohecho:** suborno
- **colindante:** lindeiro(-a), estre- meiro(-a), contiguo(-a)
- **colindar:** lindar, estremar
- **colisionar:** colidir
- **concurtido(-a):** falido(-a)
- **condueño(-a):** copropietario(-a)
- **conminar:** cominar
- **convivencia:** convivencia
- **conyugal:** conxugal, marital, matrimonial
- **cónyuge:** cónxuxe, consorte
- **costas:** custas
- **cuasicontrato:** cuasicontrato
- **cuasidelicto:** cuasidelito
- **cuasidomicilio:** cuasidomicilio
- **daños y perjuicios:** danos e per- das
- **decomisar:** comisar
- **decomiso:** comiso
- **dejação:** renuncia, desistimento
- **delictivo:** delituoso
- **derogar:** derogar
- **desahuciar:** desafiuzar
- **desahucio:** desafiuzamento
- **despido:** despedimento
- **detentar:** deter
- **detención:** retención
- **detractor:** detraer
- **dictar:** pronunciar
- **emplazar:** emprazar, citar
- **enajenación:** alleamento
- **enajenar:** allear
- **encausado(-a):** procesado(-a)
- **encausar:** procesar
- **encauzar:** encamiñar, encarreir- rar, orientar, encarrillar
- **enjuiciamiento:** axuizamento
- **enjuiciar:** axuizar
- **enmendar:** emendar
- **entredicho:** interdito
- **erogación:** erogación
- **erogar:** errogar
- **expoliación:** espoliación
- **expoliar:** espoliar
- **extender un documento:** redactar un documento
- **extender acta:** redactar acta
- **extralimitarse:** excederse, pasar- se
- **fallar:** pronunciar
- **fallar una sentencia:** pronun- ciar unha sentenza
- **fallo:** sentenza
- **fehaciente:** fidedigno(-a)
- **finca:** leira; terreo edificable, soar
- **finiquito:** liquidación
- **fraude:** fraude (con xénero femi- nino)
- **hito:** fito
- **hurtar:** furtar
- **hurto:** furto
- **igualar:** avinza
- **instancia (a instancia de):** a instancia de, a pedimento de, a petición de
- **interesar:** solicitar; investir
- **inversión:** investimento (en ter- mos económicos)
- **invertir:** investir (en termos eco- nómicos)
- **justiprecio:** prezo xusto
- **legajo:** atado
- **lindante:** lindeiro(-a)
- **mojón:** marco, fito
- **mostrenco(-a):** sen dono
- **mota:** mouta
- **obrante:** que consta en, obrante
- **obrar:** constar, estar en posesión ou en poder de
- **ostentar:** exercer, ocupar
- **otrosí:** outrosí
- **pagaré:** obriga de pagamento
- **patria potestad:** patria potesta- de
- **perjuicio:** prexuízo, dano
- **personarse:** comparecer
- **personarse en autos:** constituír- se en parte nos autos, facerse parte dos autos
- **pignoración:** peñor
- **pignorar:** peñar
- **pleitear:** preitear, litigar
- **pleito:** preito, litixio
- **pliego:** prego
- **poder bastante:** poder cumprido
- **poderdante:** mandante
- **poderhabiente:** mandatario(-a)
- **practicar diligencias:** efectuar dilixencias
- **prejuicio:** prexuízo
- **procesal:** procesual
- **procuraduría:** procuradoría
- **prohijamiento:** porfillamento
- **prohijar:** porfillar
- **prorrata:** pro rata
- **prorratar:** ratear
- **prorrato:** rateo
- **puja:** poxa
- **pujar:** poxar
- **querella:** querela
- **querellante:** querelante
- **querellar:** querelarse
- **recabar:** recadar, pedir, solicitar, reclamar
- **recargo:** recarga
- **rechazar:** rexeitar
- **rechazamiento:** rexeitamento
- **recurrir:** recorrer (coa preposi- ción "contra")
- **reglamentar:** regulamentar, regular, rexeir
- **reglamento:** regulamento
- **reglar:** regular, regulamentar
- **rehusar:** refutar, rexeitar
- **relevación:** exención
- **relicto(-a):** sucesorio(-a)
- **renta:** renda
- **rentable:** rendible
- **replanteo:** trazado de planta
- **requerimiento:** requirimento
- **requerir:** requirir
- **revocable:** revogable
- **revocación:** revogación
- **revocar:** revogar
- **semoviente:** semoviente
- **sentencia:** sentenza
- **sentenciar:** sentenciar
- **señalamiento:** sinalamento
- **servidumbre:** servidume
- **sobornar:** subornar
- **soborno:** suborno
- **sobreseer:** sobreser
- **sobreseído(-a):** sobresido(-a)
- **sobreseimiento:** sobreseimento
- **solar:** soar, terreo edificable
- **subasta:** poxa; concurso
- **subastar:** poxar
- **substanciar:** instruír, tramitar
- **substracción (ou sustracción):** subtracción
- **substraer (ou sustraer):** sub- traer
- **suelo:** solo
- **suministrar:** subministrar
- **suministro:** subministración
- **suplico:** solicitude, petición
- **surtir efecto(s):** producir efec- to(s)
- **tasa:** taxa
- **tasación:** taxación
- **tasar:** taxar
- **tenor (a tenor de):** a teor de
- **testigo:** testemuña
- **testimoniario:** testemuñar
- **testimonio:** testemuño
- **trueque:** troco
- **turnar:** alternar
- **turnar de oficio:** asignar de ofi- cio
- **turno de oficio:** quenda de ofi- cio
- **turno de reparto:** quenda de reparto
- **tutor(-a):** titor(-a)
- **uso y disfrute:** uso e gozo
- **vejación:** vexación
- **vejatorio:** vexatorio
- **vejar:** vexar
- **vendí:** certificado de venda
- **venda:** venda
- **vía de apremio:** vía de constrin- ximento
- **visto bueno:** visto e prace
- **viudedad:** viuvez
- **viudez:** viuvez
- **viudo(-a):** viúvo(-a)
- **vocal:** vogal (persoa)

Martín Ramos Insua
Servizo de Asesoramento
Lingüístico
(Revisado por Termigal)

XV Congreso Estatal da Avogacía Nova

Dos vindeiros 18, 19 e 20 de setembro terá lugar en Valencia o XV Congreso Estatal da Avogacía Nova, convocado pola Confederación Estatal de Abogados Jóvenes (CEAJ), onde a nosa agrupación, AXAC, se atopa integrada, xunto con outras agrupacións de avogados novos de toda España. Trátase dun foro de debate e opinión que se desenvolve cada dous anos, no que se tratan asuntos de interese para o noso colectivo, e se nos fai partícipes de diversos temas que nos afectan a través de relatorios e mesas redondas.

Tendo en conta as numerosas novidades lexislativas aprobadas nestes dous últimos anos, así como algúns temas que afectan directamente á nosa profesión dende un punto de vista da avogacía nova, imos tratar distintos asuntos co fin de mellorar a nosa situación dentro do conxunto da avogacía. Entre outros, debateremos sobre o real decreto de relación laboral especial, a lei de acceso á avogacía, a lei de sociedades profesionais, a quenda de oficio e o inicio na profesión. O congreso está organizado pola Agrupación de Avogados Novos de Valencia, en colaboración co seu colexio de avogados, e o programa que imos tratar será o seguinte:

"A avogacía nova: de onde vimos e a onde imos" e *"O comezo do exercicio profesional, ¿unha cuestión de (in-)dependencia?"*: onde se tratará o tema relativo aos obstáculos con que se pode atopar un avogado novo no inicio da súa profesión.

"Conciliación da vida familiar e profesional do avogado: presente e futuro": en busca de solucións que consigan a efectiva conciliación da vida familiar e profesional que, no caso do avogado, se complica especialmente, dado que a nosa profesión require unha gran dedicación, máis acusada no caso dos autónomos.

"O cliente, os baremos e o avogado": sobre as normas orientadoras do baremo en distintos puntos do Estado. Nos últimos tempos estase a poñer en dúbida a súa legalidade, situación que está a crear inseguridade. Tratarase de ilustrar os nosos

compañeiros novos para dar resposta a todos os interrogantes.

Tamén haberá un relatorio sobre *"Quenda de oficio e asistencia xurídica gratuita"*, debido á función social (recollida na nosa constitución) que cumpre a quenda de oficio dende hai moitos anos, función que continúa de actualidade dadas as múltiples reformas ás que é sometida.

Ademais das sesións de traballo tamén haberá tempo para a diversión e o ocio, así, dentro do programa de actividades atopámonos con distintos actos, como por exemplo unha cea no Pazo de Exposicións e Congresos de Valencia.

A organización puxo a disposición dos congresistas un programa de acompañantes onde se visitarán os lugares con máis encanto da cidade de Valencia, así como unha visita o sábado día 20 á Cidade das Artes e as Ciencias de Valencia.

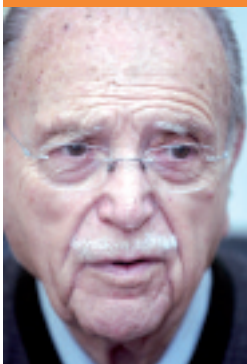
O programa de actividades, tanto do congresista como do acompañante, poderá consultarse na páxina web do congreso: www.ceajvalencia.es. Nesta mesma páxina poderanse formalizar as inscricións así como reservar habitación nos hoteis que propón a organización. A inscrición está aberta para todos aqueles avogados novos composteláns que desexen participar.

AXAC



Gerardo Fernández Albor: "Son, máis que un santiagués, un compostelán universal"

GERARDO
FERNÁNDEZ
ALBOR



A semana pasada cumpriu 91 anos. Segue sen crer na xubilación?

Por suposto. Eu creo que a mocidade está nas ilusións e en estar san. Se estás san sempre es mozo. Se estás doente pois es vello e podes estar doente aos vinte anos ou aos oitenta, o que pasa é que cando es maior tes máis probabilidades de ter algún problema que cando es mozo. Tamén é unha cousa espiritual, ou sexa que a vellez é un problema cualitativo, non cuantitativo. Ademais a vida é tan breve que hai que aproveitala traballando e aprendendo porque por moitos anos que teñas o que máis lamentas é non ter tempo nin para facer todo o que debeses nin para aprender todo o que tes aínda necesidade de aprender e por iso hai que estar sempre en activo e traballando ata o último momento.

Pero vostede fixo moitísimas cousas...

Si, pero tamén deixei de facer.

Que é o que sente ter deixado de facer?

Pois non terlle dedicado máis tempo á miña familia e aos meus fillos, e agora aos meus netos porque cando traballas moito deixas algo de lado que tamén é moi importante. Eu tiven a sorte de ter unha muller que se encargou desa parte que a min me faltaba, de preocuparse máis polos fillos e polos netos, e agora polo bisneto que imos ter dentro de pouco. Faime unha ilusión enorme e espero que me rexueneza e me dea ánimos para seguir traballando.

Das moitas condecoracións que recibiu ao longo da súa carreira, ¿cal é a que lle provocou maior satisfacción?

A Orde do Mérito Alemá e a Gran Cruz do Mérito con Estrela. A Gran Cruz é unha condecoración para poñer no peito; é un colar cunha cruz como as que tiñan na guerra europea os alemáns, a cruz de ferro ou o *pour le mérite* da Primeira Guerra. Téñoa nun caixón, e a verdade é que non a puxen nunca porque coido que era Churchill quen dicía que "*as condecoracións e os honores nunca deben buscarse, nunca deben rexeitarse e nunca deben mostrarse*".

Foi unha gran distinción e un honor para min porque foi en recoñecemento do que quizais foi o acto político máis importante da miña vida, que foi traballar pola reunificación de Alemaña. Tiven a gran sorte de que aos poucos meses de chegar ao Parlamento Europeo me foi encargada a Comisión para a reunificación de Alemaña, e colaborar en reunificar as nacións de Europa é facer historia de Europa.

Foi un traballo duro que nos obrigaba a estar na zona comunista e na zona libre facendo política; pero tamén foi unha época apaixonante, parecía que viviamos unha novela de misterio, de espionaxe. Foi unha época de loitar por algo de alcance mundial.

Facer a autonomía de Galicia foi moi fermoso, pero aquilo foi máis importante no sentido xeral e por iso quizais foi a miña etapa máis bonita no sentido político. Nunca pensei que un médico de Santiago que abandonara a cirurxía para traballar na política galega, do cal estou moi satisfeito, ía logo desenvolver un labor europeo que tivo tanta transcendencia.

Agora, vinte anos despois e coincidindo co día do meu aniversario, recibín unha carta do parlamento alemán na que me comunicaban que ían colocar un retrato meu na Galería de Ilustres do Bundestag, un honor que non esperaba e que algún día irei ver, e levarei algún neto comigo.

Séntese máis recoñecido fóra que na casa?

Non, non é que me sinta máis recoñecido fóra, é outro nivel. Fóra síntome recoñecido polos alemáns e tamén polos americanos. Os chilenos déronme a medalla Higgins pola miña actividade de unión en América do Sur ao ser vicepresidente da delegación de América do Sur no Parlamento Europeo.

Eu sempre me considerei un pouco pioneiro nesas relacións de Galicia con América. Presidín no Parlamento Europeo a Comisión de Asuntos Exteriores e dediqueime a que nós, os españois, fósemos a ponte de prata entre a Unión Europea e Iberoamérica. Teño tamén condecoracións de Venezuela e de Arxentina a raíz de visitas da miña etapa como presidente da Xunta, que tamén as agradeces, pero realmente as que recibes polo traballo feito fai moita ilusión recibilas.

A súa tarefa como eurodeputado resultoulle grata? É vostede europeísta convencido?

Si, de feito é unha honra para min ter recibido a medalla Schuman, xa que Schuman é o creador desta nova etapa da Unión Europea, a definitiva, porque a Unión Europea vénse traballando dende hai séculos. Coido que dende o século XV xa hai escritos nos que se pide unha unión europea, e no século XIX Víctor Hugo xa fala dos Estados Unidos de Europa e dunha moeda única, algo do que hoxe en día aínda non logramos convencer a todas as nacións que están na Unión Europea. É un labor moi difícil e ademais tan necesario. Difícil porque o facemos democraticamente, e poñer de acordo vinte e sete nacións..., e que unha teña o poder para dicir non, é terrible.

Outro problema é que o pobo está á marxe, primeiro porque non sabe o que é a Unión Europea, non coñece o seu funcionamento e non coñece sobre todo os seus ideais, os ideais do principio, porque non llos explicaron. Aquí, os partidos e os dirixentes sociais e políticos preocupáanse dos temas ou locais ou autonómicos ou nacionais, pero cóntanse cos dedos dunha man as veces que se oe falar en mitins ou en actos da Unión Europea. E cando chegan os beneficios da Unión Europea siléncianse. Sonlles atribuídos aos dirixentes locais. Non se conta se as estradas ou os aeroportos que se están a inaugurar foron feitos con fondos europeos.

Eu penso que Europa sempre achegará beneficios porque hoxe en día o mundo estase dividindo en grandes potencias e temos aí os EEUU de América, Rusia, China..., e aquí que? A xogar a España e algúns a Galicia, outros a Boimorto ou a Santiago... Os alcaldes só se preocupan do seu concello, cando deberíamos ter unha visión global por-



que o efecto bolboreta está en todas as partes, e manter sempre unha actitude aberta ao mundo, non pechada por cada un nin na súa nación nin no seu pobo.

Con relación á súa faceta como presidente da Xunta, e pasados todos estes anos dende a creación do primeiro goberno autónomo galego, ¿está satisfeito co resultado?

Creo que foi un grande éxito. Habería que coñecer Galicia antes da autonomía e coñecela hoxe. Os máis mozos non se dan de conta porque xa naceron aquí, pero sería importantísimo que a xente tivese unha referencia de como era Galicia antes da autonomía e o que é hoxe para se decatarse de que o éxito da autonomía é impresionante. Pero hai que seguir traballando, non só na autonomía, senón traballando en España e traballando en Europa e traballando en todo o mundo porque a autonomía será boa ou mala, será mellor ou peor segundo a nosa actividade se reduza a pensar só na nosa autonomía ou se participamos tamén en España, en Europa e no mundo.

A autonomía é fundamental fronte á separación. A auto-



nomía, o máximo poder de autogoberno dentro da Constitución, pero sendo europeístas. Hai que seguir loitando por unha unión política dos estados unidos de Europa. O que conseguimos en autonomía hai que melloralo, pero indo cara á Unión Europea. É moi difícil sobre todo pensando que o temos que facer con diálogo. Se o conseguíssemos noutros cincuenta anos, eu asinaba agora mesmo.

E tamén manter a mira en América. Os galegos temos que ser pioneiros do movemento panamericano e europeo común. Dicia Napoleón que os pobos deben desenvolver a política da súa xeografía e a xeografía situounos aos galegos mirando a América e rodeados do mar

O mundo é un longa marcha cara á liberdade, que dixo Hegel, e a iso hai que aspirar.

Europa, Galicia..., pero en realidade vostede é un apaixonado de Santiago, ¿certo?

Si, teño paixón pola cidade de Santiago, sobre todo pola súa misión histórica que debemos todos ter en conta,

tanto en España como en América e en Europa. Nós somos pioneiros da Unión Europea porque, xa o dixo Goethe, Europa comezouse peregrinando. Por iso temos a cidade máis importante do mundo no sentido espiritual, sen dúbida, e ademais, para min, Santiago debería ser a capital de referencia cultural do mundo occidental. O mito de Santiago Apóstolo é impresionante, e ter aquí os seus restos é unha sorte que hai que recoñecer e potenciar. Por iso eu, máis que de Santiago do Ensanche ou de Santiago dos problemas locais, son de Santiago dos problemas universais que se relacionan con Santiago, e por iso son, máis que un santiagués, un compostelán universal.

Con estes argumentos non lle resultaría moi difícil conseguir como presidente da Xunta a capitalidade da comunidade autónoma para Santiago fronte á Coruña?

Eu loitei sempre por iso sendo un grande amante da Coruña, porque ademais teño tantos mortos ou máis en San Amaro da miña familia que en Santiago. Pero unha cousa son os sentimentos de afecto, que ademais é correspondido por parte dos coruñeses, que saben como os quero, e outra cousa é o que significaba Santiago. Porque eu penso como don Ramón Otero Pedrayo que "Santiago somos todos nós". Santiago somos todos os galegos, sexas de Ourense, de Lugo... Pero un dos pecados que temos os galegos é o noso individualismo e o noso localismo, e cando se pensa en Galicia pénsase sempre na Coruña ou

en Santiago, ou en Vigo... -refírome a localismos-, pero nunca se pensa en Galicia no que é conveniente para Galicia. Teríamos que unirnos todos e pensar máis en Galicia e menos nas cidades e nas provincias galegas.

Santiago ademais estaba situada no centro de Galicia, o que tiña tamén unha grande importancia administrativa para efectos dos desprazamentos.

E ultimamente tamén defende a creación dun teatro de ópera en Santiago?

Penso que é necesario un teatro de ópera en Galicia. Hoxe en día as funcións que se fan na Coruña, en Santiago, en Vigo en teatros pequenos son sempre óperas pequenas pero nunca unha grande ópera, de Wagner, de Verdi, de Mozart..., que non se poden representar nun teatro que non sexa un gran teatro de ópera feito xa para iso.

E si que penso que debía estar en Santiago, por unha banda porque xa estaba deseñado así e, por outra, porque ao estar Santiago no centro da comunidade permitiralle á xente vir á función e volver logo á casa.



Con estes argumentos pódese adiviñar cal é a súa opinión sobre a Cidade da Cultura...

Pois si. Paréceme moi ben que a fundación do señor Urgoiti vaia ser a encargada de xestionala, porque a cultura non ten prezo. Pensemos por exemplo que hoxe non nos deixarían construír a catedral de Santiago, pero houbo quen a construíu e agora nós estamos gozando gratis dela. Non hai que pensar na xeración dun, senón en cousas grandes para o futuro.

Como atopa o panorama cultural galego?

Creo que os galegos son xente apta para a cultura, que somos un pobo moi culto, moi imaxinativo, moi creador, que sempre tivemos grandes artistas, grandes creadores. O que hai que facer é divulgalos, facerlles propaganda á marxe de disputas sobre se se escribe en galego, ou se escribe en castelán... Galegos somos todos e a cultura é todo, e o que si convén é axudalos.

Veño dicindo ultimamente que a música é fundamental para a educación e que agora Europa así o recoñece e hai que poñerse en contacto con Europa para que nos axude. Nese sentido xa é un éxito ver o que antes só vía en Valencia ou en Cataluña, as grandes bandas de música que agora xa vexo en Galicia. Mozos e mozas, raparigos case, con ilusión. Por iso sacrificome tamén en estar en "Música en Compostela" á cal non se lle adoita dar moita importancia en Galicia polo tema do localismo, pero que é un labor

impresionante que apoia a música galega e os autores e músicos galegos e a súa difusión.

Segundo coa música e coa cultura, ¿como facultativo vostede mantén as propiedades terapéuticas da música e da literatura nos enfermos?

A Fundación A Rosaleda que presido está traballando no tema da literapia e espero que cando terminemos coa literapia comecemos coa musicoterapia porque estou convencido de que a música inflúe en todo. Eu creo que inflúe ata nas plantas e penso que é fundamental na nosa vida.

E persoalmente, ¿cales son as súas preferencias na música?

Para min Mozart é a música, Beethoven é o monstro e Wagner é o mestre. Pero a música é Mozart.

E en literatura?

En Galicia son moi de Cunqueiro. En España penso moito en Machado e en Quevedo. E no mundo, en Europa teño as miñas preferencias por Eça de Queiroz, un portugués que me parece un novelista extraordinario. Teño tamén unha querenza por Thomas Mann. Se algo sinto nesta vida é non ter tempo para relelos, e ler todo o que non tiver tempo para ler e todos os escritores desta terra e de España e de Europa e do mundo.

**Mar Vivero
Noemí Peteiro**

La respuesta a la necesidad de una mayor protección

PLUS SALUD Seguro de Asistencia Sanitaria

Para que tú y los tuyos disfrutéis de una medicina privada con la máxima calidad sanitaria, en la que recibirás un trato personal al mejor precio y con la más amplia cobertura.

Planes y Seguros de la Mutualidad

Contrata tu seguro Plus Salud con la cobertura dental por 26,70 euros al mes durante los primeros cuatro años si no eres mutualista, y si ya lo eres, solicítalo hasta el 31 de octubre de 2008 y disfrutarás de la cobertura dental **GRATIS durante el primer año.¹**

Y si estás asegurado en otra entidad y te quieres cambiar a Plus Salud, se derogarán los plazos de carencia.²

Si deseas más información llama al

902 25 50 50

o entra en www.mutualidadabogacia.com

PLUS SALUD

SEGURO DE ASISTENCIA SANITARIA PRIVADA



MUTUALIDAD DE LA
ABOGACÍA

1. El alta en el seguro Plus Salud está condicionada a los criterios técnicos de suscripción de la Mutualidad de la Abogacía y sus servicios de selección médica. La edad máxima de contratación es de 94 años.
2. Siempre que el seguro de origen sea de las mismas características del Plus Salud. No se derogará la carencia de 10 meses para la asistencia al parto. Las preexistencias en el momento de la contratación no estarán cubiertas.



OPINAN DE NÓS...

Nesta sección a cidadanía compostelá ofrece o seu punto de vista sobre certos aspectos relacionados coa avogacía como profesión.

**AMELIA
GONZÁLEZ
BRANDARIZ**



■ Concelleira do PP do
Concello de Santiago

Considera os letrados/as composteláns ben formados profesionalmente?

Supoño que é unha vantaxe para estes profesionais contar en Compostela cunha Facultade de Dereito e cunha Escola de Práctica Xurídica, e que delas tamén poden sacar proveito, unha vez rematada a carreira, de distintos cursos de especialización e reciclaxe profesional. Sabemos que a competencia é moi grande, tamén entre os avogados, polo que necesitan a mellor formación, pero en todas as partes cocen fabas.

Cre que cando acode a un avogado ou avogada recibe un servizo de calidade?

Quero pensar que si. Aínda que a "calidade do servizo" probablemente a mediremos os clientes segundo o grao de resolución que conseguísamos do problema polo que os contratamos.

Que consellos lles daría aos letrados/as para mellorar a súa percepción pola cidadanía?

Que sexan conscientes de que están a tratar con persoas. E, na maioría dos casos, estas persoas son completamente alleas á linguaxe e ao coñecemento da metodoloxía xurídica, polo que sería necesario un maior achegamento humano entre avogado e cliente.

Pensa que o labor da avogacía é útil para a sociedade? Por que?

Si. Dende o momento en que existe a Xustiza, tamén existen as situacións inxustas. E alguén ten que dedicarse especificamente a buscar a solución ou o enfoque máis axeitado dos problemas que teñen os cidadáns dende o punto de vista procesual.

Cre que o labor de defensa e asesoramento dos avogados/as é recoñecido e mesmo comprendido suficientemente pola sociedade?

En determinados casos é difícil chegar a comprender que determinados "elementos" teñan dereito a ser defendidos por un avogado. Creo que na sociedade, en xeral, hai un gran descoñecemento sobre as funcións que deben realizar estes profesionais.

Considera os letrados/as composteláns ben formados profesionalmente?

Pola experiencia que teño traballando con eles, compartindo longas sesións nas salas dos xulgados e, acotío, preguntándolles dúbidas sobre informacións que facemos para o noso medio, estou completamente seguro. Coido que o labor que realizan na avogacía galega en xeral, e na de Santiago en particular, tanto a Escola de Práctica Xurídica como o Colexio de Avogados ten a súa recompensa nuns profesionais penso que sobradamente preparados, ao nivel dunha cidade que é capital de Galicia.

Cre que cando acode a un avogado ou avogada recibe un servizo de calidade?

Coido que si. Moitas veces os xornalistas acudimos aos avogados por cuestións profesionais relacionadas con diferentes asuntos informativos. Por norma xeral, todos se poñen ao teléfono e practicamente todos están dispostos a solucionar as nosas dúbidas e tamén a "traducir" ese estraño idioma no que, por desgraza, aínda están feitos moitos escritos xudiciais –cousa que, por certo, habería que ir cambiando para achegar de verdade a xustiza ao interesado–.

**NACHO
MIRÁS**



■ Xornalista da Voz de
Galicia

**Que consellos lles daría aos letrados/as para mellorar a súa percepción pola cidadanía?**

O que a calquera profesional: honestidade e profesionalidade. Paréceme un camiño axeitado que un organismo como o colexio de avogados realice actividades abertas á sociedade, mesmo cursos ou conferencias que redunden nun contacto máis directo cos cidadáns. Os avogados levan anos nese camiño máis, por desgraza, non o fan así os xuíces. A experiencia nese senso díxeme que os xuíces teñen aínda moito que camiñar para achegarse aos interesados, comezando polo vocabulario que empregan e acabando mesmo na posta en escena dos xuízos. Teño visto persoas que o pasan realmente mal diante dun xuíz, mesmo declarando coma testemuñas. Penso que a etiqueta de "picapleitos" dos avogados xa non vai cos tempos, que a xente percibe nun avogado –sempre por norma xeral– un profesional no que atopar axuda.

Pensa que o labor da avogacía é útil para a sociedade? Por que?

Sen dúbida, e máis nun mundo que cada vez está máis xudicializado e nunha sociedade que coxea de formación nesta materia. Volvo un pouco ao que comentaba antes: parece que as leis, o vocabulario legal e os textos legais non estivesen feitos para a xente normal, senón para sesudos estudosos dunha linguaxe afastada. Se algo sabemos facer os medios de comunicación é chegar á xente, niso gañamos por goleada. Non obstante, os avogados son valedores dos dereitos dos cidadáns, e iso sempre dá tranquilidade. Nun mundo no que o que non cae esvara e onde o máis parvo fai reloxos, benvidos sexan os avogados, que son unha sorte de conciencia legal da sociedade.

Cre que o labor de defensa e asesoramento dos avogados/as é recoñecido e mesmo comprendido suficientemente pola sociedade?

Non sempre. E creo que ten que ver co feito de que nesta sociedade non estamos educados para perder. Se gañamos un preito, o noso avogado era marabilloso; se o perdemos, un chupacartos. Penso que dende a escola, o mesmo que se fala de educación viaria ou educación para a cidadanía, conviría educar os nenos en xustiza, promovendo valores que lles axuden, o día de mañá, a darse conta de cando as cousas son xustas ou non o son. En vez diso, poténciase a competitividade, o sálvese quen poida. Unha idea: hai tempo que os xornalistas visitamos escolas para falarlles aos nenos do noso traballo, que tampouco sempre é recoñecido e que, dun tempo a esta parte, está bastante prexudicado. Pois os avogados poderían facer tamén sesións didácticas cos escolares, que serán os clientes de mañá. É unha idea, pero seguro que daría froitos a medio prazo. Rematando: se un profesional é digno de chamarse como tal, o recoñecemento social vai implícito.

Considera os letrados/as composteláns ben formados profesionalmente?

Sí, considero que a Facultade de Dereito de Santiago é unha das de máis prestixio en España.

Cre que cando acode a un avogado ou avogada recibe un servizo de calidade?

Sí, sempre que tiven necesidade recibín un bo servizo.

Que consellos lles daría aos letrados/as para mellorar a súa percepción pola cidadanía?

Pola súa dobre condición de letrado e social penso que aínda ten máis capacidade para unha boa comprensión e percepción pola cidadanía.

Pensa que o labor da avogacía é útil para a sociedade? Por que?

Penso que é útil porque todos necesitamos nun momento dado recorrer a un profesional, aínda que só sexa para asesorarte ou aconsellarte.

**TOÑI
VICENTE****■ Cociñeira.****■ Premio Nacional de
Gastronomía.
Medalla de Prata de
Galicia**

Cre que o labor de defensa e asesoramento dos avogados/as é recoñecido e mesmo comprendido suficientemente pola sociedade?

Pola mesma razón penso que si. É máis, penso que todos nun momento dado necesitamos un bo profesional, se é coñecido e recoñecido mellor, dado que esa comprensión e recoñecemento deben ser mutuos.

**ULPIANO
VILLANUEVA**



■ Secretario do
Consello de Contas

Considera os letrados/as composteláns ben formados profesionalmente?

A pesar de que non tiven moitas relacións profesionais con avogados da cidade, teño que dicir que gardo amizade con moitos deles e teño constancia da súa capacidade profesional.

Cre que cando acode a un avogado ou avogada recibe un servizo de calidade?

Como dixen antes, a miña experiencia persoal está limitada a moi poucos contactos profesionais, nos que si teño que dicir que a atención foi excelente.

Que consellos lles daría aos letrados/as para mellorar a súa percepción pola cidadanía?

Penso que máis que un labor que facer polos letrados debería afectar a todo o ámbito da xustiza, e fundamentalmente á administración xudicial, que por desgraza, nestes últimos tempos, pon de manifesto determinadas carencias.

Pensa que o labor da avogacía é útil para a sociedade? Por que?

Sen dúbida si. A existencia de conflitos é unha faceta inherente á condición humana, e a súa solución require a intervención de profesionais capaces de defender intereses contrapostos á marxe de consideracións persoais.

Cre que o labor de defensa e asesoramento dos avogados/as é recoñecido e mesmo comprendido suficientemente pola sociedade?

O recoñecemento social da actividade dos avogados é manifesta polo feito de que cada persoa ten "o seu avogado" e dende logo, cando xorde algún tipo de problema sempre de bota man do avogado asesor.

Trátase dunha profesión que constitúe un dos piares básicos da nosa estrutura social.

Oportunidades así no se ven todos los días.

Tarifas válidas hasta el 31-12-08

Promoción no acumulable a otras ofertas.

M i o p í a • H i p e r m e t r o p í a • A s t i g m a t i s m o

	Tarifa privada	Tarifa Cº Abogados Santiago de Compostela	Promoción Cº Abogados Santiago de Compostela de oct. a diciembre
Consulta Refractiva	75 €	35 €	35 €
Corrección por láser*	1.075 € 1.175 €/ojo	995 €/ojo	925 €/ojo
Operación de cataratas	1.435 €/ojo	1.145 €/ojo	1.095 €/ojo

*Excepto tratamientos especiales de láser customizado.
Condiciones de financiación personalizadas.

20% de descuento en resto de consultas y servicios excepto en el tratamiento de la presbicia y prótesis.

En pocos minutos • Sin dolor ni hospitalización • Con anestesia tópica (gotas)
Nunca has tenido tan fácil confiar el cuidado de tu visión a los mejores profesionales. Ven a Clínica Baviera. Ahora, durante un período de tiempo limitado, y sólo por ser miembro del Ilustre Cº de Abogados de Santiago de Compostela, durante **octubre, noviembre y diciembre** tú y tus familiares directos disfrutaréis de unas condiciones y precios irrepetibles en la corrección de miopía, hipermetropía y astigmatismo.

Imprescindible acreditación en tu primera visita a la clínica.

Pza. de Galicia, 2. Tel. 981 126 643. A Coruña • C/ García Barbón, 28. Tel. 986 443 164. Vigo.

ACTO ADMINISTRATIVO_

Buscar

'...por hallarse en horas de trabajo realizando el **acto** sexual sobre el material **administrativo** necesario para...'

www.exactamenteloquenecesitas.com

Nuestra base de datos, al contrario que otros buscadores, **SÍ SABE** lo que busca. Porque **laleydigital.es** ha creado un nuevo sistema de búsqueda que incluye sinónimos, agrupa términos, salva erratas y hace de la precisión un hecho. No es que te ofrezcamos este nuevo sistema de búsqueda, es que somos los únicos que te lo podemos ofrecer.

Prueba a encontrar tu concepto. Decidete y juega con nosotros en www.exactamenteloquenecesitas.com y comprueba cómo funciona la nueva versión de **laleydigital.es**. Además, si aciertas las preguntas del juego, puedes ganar **1.000 euros en productos de LA LEY**.

Expansión semántica – Agrupación semántica – Reconocimiento de erratas – Extracto dinámico – Afinar resultados – Función 'Quiso usted decir' – Clasificación de resultados
Planteamiento de conceptos complejos – Adaptación y traducción a distintos idiomas.

Contenidos adicionales gratuitos: D.G.T., Convenios Colectivos, Formularios básicos

 **LA LEY**
grupo Wolters Kluwer

laleydigital.es

exactamente lo que necesitas.